

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

2014/315/Euratom:

- ★ Decyzja Rady z dnia 22 października 2013 r. w sprawie zatwierdzenia zawarcia przez Komisję Europejską w imieniu Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej Protokołu do Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu pomiędzy Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Czarnogóry, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej 1

2014/316/UE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 15 listopada 2013 r. w sprawie podpisania w imieniu Unii Europejskiej i jej państw członkowskich oraz tymczasowego stosowania Protokołu do Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu pomiędzy Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Albanii, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej 3

2014/317/Euratom:

- ★ Decyzja Rady z dnia 15 listopada 2013 r. w sprawie zatwierdzenia zawarcia Protokołu do Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu pomiędzy Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Albanii, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej przez Komisję Europejską w imieniu Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej 5

2014/318/UE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 17 lutego 2014 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Umowy między Unią Europejską a Federacją Rosyjską w sprawie prekursorów narkotyków 6
- Umowa między Unią Europejską a Federacją Rosyjską w sprawie prekursorów narkotyków 7
- Informacja dotycząca wejścia w życie Umowy między Unią Europejską a Federacją Rosyjską w sprawie prekursorów narkotyków 15

2014/319/UE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 12 maja 2014 r. dotycząca zawarcia Protokołu do Umowy o partnerstwie i współpracy między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Gruzją, z drugiej strony, w sprawie umowy ramowej między Unią Europejską a Gruzją dotyczącej ogólnych zasad uczestnictwa Gruzji w programach unijnych 16

2014/320/UE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 12 maja 2014 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii i jej państw członkowskich Protokołu do Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu pomiędzy Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Albanii, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej 18
- Protokół do Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu pomiędzy Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Albanii, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej 19

2014/321/UE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 13 maja 2014 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej i jej państw członkowskich Protokołu do Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu pomiędzy Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Czarnogóry, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej 30

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 591/2014 z dnia 3 czerwca 2014 r. w sprawie przedłużenia okresów przejściowych związanych z wymogami w zakresie funduszy własnych z tytułu ekspozycji wobec kontrahentów centralnych, przewidzianych w rozporządzeniach Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 i (UE) nr 648/2012 ⁽¹⁾ 31
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 592/2014 z dnia 3 czerwca 2014 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 142/2011 w odniesieniu do wykorzystywania produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych jako paliwa w obiektach energetycznego spalania ⁽¹⁾ 33
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 593/2014 z dnia 3 czerwca 2014 r. ustanawiające wykonawcze standardy techniczne w odniesieniu do formatu powiadomienia zgodnie z art. 16 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 345/2013 w sprawie europejskich funduszy venture capital ⁽¹⁾ 41
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 594/2014 z dnia 3 czerwca 2014 r. ustanawiające wykonawcze standardy techniczne w odniesieniu do formatu powiadomienia zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 346/2013 w sprawie europejskich funduszy na rzecz przedsiębiorczości społecznej ⁽¹⁾ 44
- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 595/2014 z dnia 3 czerwca 2014 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 47

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

DECYZJE

2014/322/UE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 6 maja 2014 r. w sprawie wytycznych dotyczących polityki zatrudnienia państw członkowskich na rok 2014 49

2014/323/UE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 19 maja 2014 r. uchylająca decyzję 2010/371/UE w sprawie zakończenia konsultacji z Republiką Madagaskaru na mocy art. 96 Umowy o partnerstwie AKP-UE 51

2014/324/UE:

- ★ Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 3 czerwca 2014 r. w sprawie zatwierdzenia systemu „Gafta Trade Assurance Scheme” w odniesieniu do wykazania spełnienia kryteriów zrównoważonego rozwoju zgodnie z dyrektywami Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE oraz 98/70/WE 53

2014/325/UE:

- ★ Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 3 czerwca 2014 r. w sprawie zatwierdzenia systemu „KZR INiG” w odniesieniu do wykazania zgodności z kryteriami zrównoważonego rozwoju zgodnie z dyrektywami Parlamentu Europejskiego i Rady 98/70/WE oraz 2009/28/WE 56

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

DECYZJA RADY

z dnia 22 października 2013 r.

w sprawie zatwierdzenia zawarcia przez Komisję Europejską w imieniu Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej Protokołu do Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu pomiędzy Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Czarnogóry, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej

(2014/315/Euratom)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, w szczególności jego art. 101 akapit drugi,

uwzględniając zalecenie Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dnia 24 września 2012 r. Rada upoważniła Komisję do otwarcia negocjacji z Czarnogórą w sprawie zawarcia Protokołu do Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu pomiędzy Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Czarnogóry, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej (zwanego dalej „protokołem”).
- (2) Negocjacje te zostały pomyślnie zakończone w drodze parafowania protokołu dnia 16 maja 2013 r.
- (3) Zawarcie przez Komisję protokołu powinno zostać zatwierdzone w odniesieniu do kwestii należących do kompetencji Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej.
- (4) Podpisanie i zawarcie protokołu jest przedmiotem odrębnej procedury w odniesieniu do kwestii należących do kompetencji Unii i jej państw członkowskich,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł

Niniejszym zatwierdza się zawarcie przez Komisję Europejską, w imieniu Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej, Protokołu do Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu pomiędzy Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Czarnogóry, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej.

Tekst protokołu jest dołączony do decyzji w sprawie jego podpisania.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 22 października 2013 r.

W imieniu Rady
L. LINKEVIČIUS
Przewodniczący

DECYZJA RADY**z dnia 15 listopada 2013 r.**

w sprawie podpisania w imieniu Unii Europejskiej i jej państw członkowskich oraz tymczasowego stosowania Protokołu do Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu pomiędzy Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Albanii, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej

(2014/316/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 217 w związku z art. 218 ust. 5 oraz art. 218 ust. 8 akapit drugi,

uwzględniając akt przystąpienia Chorwacji, w szczególności jego art. 6 ust. 2 akapit drugi,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dnia 24 września 2012 r. Rada upoważniła Komisję do rozpoczęcia, w imieniu Unii Europejskiej i jej państw członkowskich oraz Republiki Chorwacji, negocjacji z Republiką Albanii w sprawie zawarcia Protokołu do Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu pomiędzy Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Albanii, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej (zwanego dalej „Protokołem”).
- (2) Negocjacje zostały zakończone pomyślnie i Protokół został zatwierdzony przez władze albańskie w drodze wymiany listów dnia 1 sierpnia 2013 r.
- (3) Protokół powinien zostać podpisany w imieniu Unii i jej państw członkowskich z zastrzeżeniem jego zawarcia w późniejszym terminie.
- (4) Zawarcie Protokołu przebiega w drodze oddzielnej procedury w odniesieniu do kwestii podlegających kompetencjom Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej.
- (5) W związku z przystąpieniem Chorwacji do Unii w dniu 1 lipca 2013 r. Protokół powinien być stosowany tymczasowo ze skutkiem od tej daty,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym upoważnia się w imieniu Unii i jej państw członkowskich do podpisania Protokołu do Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu pomiędzy Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Albanii, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej, z zastrzeżeniem zawarcia tego Protokołu.

Tekst Protokołu jest załączony do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady zostaje niniejszym upoważniony do wyznaczenia osoby lub osób umocowanych do podpisania Protokołu w imieniu Unii i jej państw członkowskich.

Artykuł 3

Protokół jest tymczasowo stosowany zgodnie z jego art. 10 ze skutkiem od dnia 1 lipca 2013 r., w oczekiwaniu na zakończenie procedur niezbędnych do jego zawarcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 listopada 2013 r.

W imieniu Rady

R. ŠADŽIUS

Przewodniczący

DECYZJA RADY**z dnia 15 listopada 2013 r.**

w sprawie zatwierdzenia zawarcia Protokołu do Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu pomiędzy Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Albanii, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej przez Komisję Europejską w imieniu Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej

(2014/317/Euratom)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, w szczególności jego art. 101 akapit drugi,

uwzględniając zalecenie Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 24 września 2012 r. Rada upoważniła Komisję do otwarcia negocjacji z Republiką Albanii w sprawie zawarcia Protokołu do Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu pomiędzy Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Albanii, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej (zwanego dalej „Protokołem”).
- (2) Negocjacje te zakończyły się powodzeniem i Protokół został zatwierdzony przez władze albańskie w drodze wymiany listów dnia 1 sierpnia 2013 r.
- (3) Zawarcie Protokołu przez Komisję Europejską powinno zostać zatwierdzone w odniesieniu do kwestii objętych kompetencjami Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej.
- (4) Podpisanie i zawarcie Protokołu przebiega w drodze oddzielnej procedury w odniesieniu do kwestii objętych kompetencjami Unii oraz jej państw członkowskich,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł

Niniejszym zatwierdza się zawarcie przez Komisję Europejską w imieniu Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej Protokołu do Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu pomiędzy Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Albanii, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej.

Tekst Protokołu jest załączony do decyzji o jego podpisaniu.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 listopada 2013 r.

W imieniu Rady

R. ŠADŽIUS

Przewodniczący

DECYZJA RADY
z dnia 17 lutego 2014 r.
w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Umowy między Unią Europejską a Federacją
Rosyjską w sprawie prekursorów narkotyków

(2014/318/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 ust. 4 akapit pierwszy w związku z art. 218 ust. 6 lit. a),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Unia Europejska oraz Federacja Rosyjska powinny pogłębić współpracę w dziedzinie zapobiegania kierowaniu do nielegalnych celów prekursorów narkotyków pochodzących z legalnego handlu w celu przeciwdziałania nielegalnej produkcji narkotyków i substancji psychotropowych.
- (2) Zgodnie z decyzją Rady 2013/263/UE ⁽¹⁾ Umowa między Unią Europejską a Federacją Rosyjską w sprawie prekursorów narkotyków (zwana dalej „Umową”) została podpisana w dniu 4 czerwca 2013 r., z zastrzeżeniem jej zawarcia w późniejszym terminie.
- (3) Umowa powinna zapewniać pełne poszanowanie praw podstawowych, w szczególności wysoki poziom ochrony w zakresie przetwarzania i przekazywania danych osobowych przez strony Umowy.
- (4) Umowa powinna zostać zatwierdzona w imieniu Unii Europejskiej,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Umowa między Unią Europejską a Federacją Rosyjską w sprawie prekursorów narkotyków zostaje niniejszym zatwierdzona w imieniu Unii.

Tekst Umowy dołącza się do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady dokonuje w imieniu Unii Europejskiej powiadomienia przewidzianego w art. 11 Umowy ⁽²⁾.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 lutego 2014 r.

W imieniu Rady
A. TSAFTARIS
Przewodniczący

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2013/263/UE z dnia 13 maja 2013 r. w sprawie podpisania w imieniu Unii Europejskiej Umowy między Unią Europejską a Federacją Rosyjską w sprawie prekursorów narkotyków (Dz.U. L 154 z 6.6.2013, s. 5).

⁽²⁾ Data wejścia w życie Umowy zostanie opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* przez Sekretariat Generalny Rady.

UMOWA
między Unią Europejską a Federacją Rosyjską w sprawie prekursorów narkotyków

UNIA EUROPEJSKA

z jednej strony i

FEDERACJA ROSYJSKA

z drugiej strony,

zwane dalej „Stronami”,

W RAMACH Konwencji Narodów Zjednoczonych o zwalczaniu nielegalnego obrotu środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi z 1988 r., zwanej dalej „konwencją z 1988 r.”;

ZDECYDOWANE zapobiegać nielegalnemu wytwarzaniu środków odurzających i substancji psychotropowych i zwalczać je poprzez zapobieganie kierowaniu z legalnego handlu substancji często wykorzystywanych do niezgodnego z prawem wytwarzania środków odurzających i substancji psychotropowych (zwanymi dalej „prekursorami narkotyków”);

BIORĄC pod uwagę ogólne ramy prawne między Federacją Rosyjską a Unią Europejską;

ZAUWAŻAJĄC, że handel międzynarodowy może być wykorzystywany do kierowania takich prekursorów narkotyków do nielegalnych celów;

PRZEKONANE o konieczności zawarcia i wykonania umów między zainteresowanymi Stronami w celu ustanowienia szerokiej współpracy, w szczególności w dziedzinie kontroli wywozu i przywozu;

UZNAJĄC, że prekursory narkotyków są również przede wszystkim szeroko stosowane do celów zgodnych z prawem oraz że nie wolno utrudniać handlu międzynarodowego poprzez stosowanie nadmiernych procedur monitorowania,

UZGADNIAJĄ, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Zakres umowy

1. Niniejsza umowa określa środki służące pogłębieniu współpracy między Stronami w celu zapobiegania kierowaniu do nielegalnych celów prekursorów narkotyków pochodzących z legalnego handlu, bez uszczerbku dla legalnego handlu tymi prekursorami.
2. Strony wspierają się zgodnie z postanowieniami niniejszej umowy, szczególnie w zakresie:
 - monitorowania handlu prekursorami narkotyków między Stronami, by zapobiegać wykorzystywaniu ich do celów niezgodnych z prawem,
 - zapewniania wzajemnego wsparcia w celu zapobiegania kierowaniu do nielegalnych celów takich prekursorów narkotyków.
3. Środki, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, mają zastosowanie do prekursorów narkotyków wymienionych w załączniku I do niniejszej umowy (zwanymi dalej „prekursorami wymienionymi w załączniku”).

Artykuł 2

Środki wykonawcze

1. Strony informują się wzajemnie na piśmie o swoich właściwych organach. Organy te komunikują się ze sobą bezpośrednio do celów niniejszej umowy.
2. Strony informują się wzajemnie o swoich stosownych przepisach prawnych i innych środkach stosowanych w celu wykonania niniejszej umowy.

Artykuł 3

Monitorowanie handlu

1. Właściwe organy Stron informują się wzajemnie z własnej inicjatywy każdorazowo, gdy mają uzasadnione podstawy sądzić, że prekursory wymienione w załączniku stosowane w legalnym handlu między Stronami mogą zostać wykorzystane do niezgodnego z prawem wytwarzania środków odurzających lub substancji psychotropowych.

2. W odniesieniu do prekursorów wymienionych w załączniku właściwe organy Strony dokonującej wywozu przekazują właściwym organom Strony dokonującej przywozu powiadomienie poprzedzające wywóz, zawierające informacje, o których mowa w art. 12 ust. 10 lit. a) konwencji z 1988 r.

Odpowiedź udzielona na piśmie przez właściwe organy Strony dokonującej przywozu jest przekazywana za pomocą technicznych środków komunikacji w terminie 21 dni od daty otrzymania wiadomości od właściwych organów Strony dokonującej wywozu. Brak odpowiedzi we wspomnianym terminie jest równoważny z brakiem sprzeciwu wobec wysłania przesyłki. Ewentualny sprzeciw jest zgłaszany na piśmie za pomocą technicznych środków komunikacji właściwym organom Strony dokonującej wywozu we wspomnianym wyżej okresie od daty otrzymania powiadomienia poprzedzającego wywóz wraz z podaniem uzasadnienia odmowy.

Artykuł 4

Wzajemna pomoc

1. Strony udzielają sobie wzajemnej pomocy w zakresie niniejszej umowy w drodze wymiany informacji, o których mowa w art. 12 ust. 10 lit. a) konwencji z 1988 r., by zapobiec kierowaniu prekursorów wymienionych w załączniku do celów niezgodnego z prawem wytwarzania środków odurzających i substancji psychotropowych. Zgodnie ze swoim ustawodawstwem Strony podejmują stosowne kroki, by zapobiec kierowaniu prekursorów do nielegalnych celów.

2. Strony zapewniają sobie wzajemną pomoc na pisemny wniosek lub z ich własnej inicjatywy, w przypadku gdy istnieją podstawy, by sądzić, że inne istotne informacje są interesujące dla drugiej Strony.

3. We wniosku podaje się informacje dotyczące:

- celu i podstawy wniosku;
- zakładanego czasu wykonania wniosku;
- inne informacje, które mogą zostać wykorzystane do celów wykonania wniosku.

4. Do wniosku skierowanego na piśmie na oficjalnym papierze właściwych organów Strony wnioskującej i podpisanym przez należycie upoważnione osoby reprezentujące właściwe organy Strony wnioskującej załącza się tłumaczenie w jednym z języków urzędowych Strony, do której kierowany jest wniosek.

5. Właściwe organy Strony, do której kierowany jest wniosek, podejmują możliwie jak najszybciej wszelkie niezbędne środki w celu pełnego wykonania wniosku.

6. Wnioski o pomoc są wykonywane zgodnie z ustawodawstwem Strony, do której kierowany jest wniosek.

7. Właściwe organy Strony, do której kierowany jest wniosek, powinny możliwie jak najszybciej poinformować właściwe organy Strony wnioskującej o okolicznościach, które uniemożliwiają wykonanie wniosku lub opóźniają je.

Jeśli właściwe organy Strony wnioskującej stwierdzą, że nie zachodzi już dłużej konieczność wykonania wniosku, możliwie jak najszybciej informują o tym właściwe organy Strony, do której kierowany jest wniosek.

8. Strony mogą współpracować ze sobą w celu zminimalizowania ryzyka niezgodnych z prawem przepływów prekursorów wymienionych w załączniku, które są wwożone na terytorium Federacji Rosyjskiej i na obszar celny Unii Europejskiej lub z nich wywożone.

9. Pomoc przewidziana w niniejszym artykule pozostaje bez uszczerbku dla zasad regulujących wzajemną pomoc w sprawach karnych i o ekstradycję ani nie stosuje się do informacji uzyskanych w drodze wykonywania uprawnień na wniosek organu sądowego, chyba że organ ten zezwala na przekazanie takich informacji.

Artykuł 5

Poufność i ochrona danych

1. Strony podejmują wszelkie środki, by zapewnić poufność otrzymanych informacji. Jeśli zapewnienie poufności żądanych informacji nie jest możliwe, Strona występująca o takie informacje powiadamia o tym drugą Stronę, która decyduje, czy przekazać te informacje na takich warunkach.

2. Informacje uzyskane na mocy niniejszej umowy, w tym dane osobowe, wykorzystywane są wyłącznie do celów niniejszej umowy i nie wolno ich przechowywać dłużej niż to konieczne do celów, do jakich są one przekazywane zgodnie z niniejszą umową.

3. W drodze odstępstwa od ust. 2 zezwala się na wykorzystanie informacji, w tym danych osobowych, do innych celów przez organy lub instytucje publiczne Strony, która otrzymała informacje, wyłącznie po wydaniu uprzedniej wyraźnej zgody na piśmie przez organ Strony, która przekazała informacje zgodnie z ustawodawstwem tej Strony. Takie wykorzystanie informacji podlega następnie wszelkim warunkom ustalonym przez ten organ.
4. W toku postępowania wszczętego w związku z nieprzestrzeganiem ustawodawstwa w zakresie prekursorów wymienionych w załączniku Strony mogą wykorzystać jako dowód informacje otrzymane oraz dokumenty omówione zgodnie z postanowieniami niniejszej umowy po uprzedniej pisemnej zgodzie właściwych organów Strony, do której kierowany jest wniosek i która przekazała takie dane.
5. W przypadku wymiany danych osobowych dane te są przetwarzane zgodnie z zasadami określonymi w załączniku II, które są wiążące dla Stron niniejszej umowy.

Artykuł 6

Wyjątki od obowiązku udzielenia wzajemnej pomocy

1. Dopuszcza się odmowę udzielenia pomocy lub objęcie jej określonymi warunkami lub wymogami, w przypadku gdy Strona uważa, że pomoc udzielona na mocy niniejszej umowy mogłaby naruszyć suwerenność, bezpieczeństwo, porządek publiczny bądź inne istotne interesy Federacji Rosyjskiej lub tego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, do którego zwrócono się o udzielenie pomocy na podstawie niniejszej umowy.
2. W przypadkach przewidzianych w niniejszym artykule decyzja właściwego organu Strony, do której kierowany jest wniosek, oraz jej uzasadnienie muszą zostać możliwie jak najszybciej podane do wiadomości właściwego organu Strony wnioskującej.

Artykuł 7

Współpraca w zakresie prekursorów narkotyków niewymienionych w załączniku I

1. Strony mogą dobrowolnie przekazywać informacje dotyczące prekursorów niewymienionych w załączniku I do niniejszej umowy (zwanych dalej „prekursorami niewymienionymi w załączniku”).
2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, zastosowanie mają postanowienia art. 4 ust. 2–9.
3. Strony mogą przekazywać dostępne im wykazy prekursorów niewymienionych w załączniku.

Artykuł 8

Współpraca techniczna i naukowa

Strony współpracują przy wykrywaniu nowych metod kierowania substancji do nielegalnych celów, jak również przy wskazywaniu właściwych środków przeciwdziałających temu procederowi, włączając w to współpracę techniczną, a w szczególności programy szkoleń i wymiany dla zainteresowanych urzędników, w celu wzmocnienia administracyjnych i śledczych struktur w tej dziedzinie oraz popierania współpracy z handlem i przemysłem.

Artykuł 9

Wspólna Grupa Kontrolna Ekspertów

1. Zgodnie z niniejszą umową powołuje się niniejszym Wspólną Grupę Kontrolną Ekspertów (zwaną dalej „Wspólną Grupą Kontrolną Ekspertów”), w skład której wchodzi przedstawiciele właściwych organów Stron.
2. Wspólna Grupa Kontrolna Ekspertów wydaje zalecenia w drodze konsensusu.
3. Data, miejsce i program spotkań Wspólnej Grupy Kontrolnej Ekspertów ustalane są w drodze konsensusu.

4. Wspólna Grupa Kontrolna Ekspertów zarządza niniejszą umową oraz zapewnia jej właściwe wykonanie. W tym celu:
 - rozstrzyga kwestie dotyczące wykonania niniejszej umowy;
 - bada i zaleca środki pomocy technicznej przewidziane w art. 8;
 - bada i zaleca inne możliwe formy współpracy;
 - zajmuje się innymi podnoszonymi przez Strony kwestiami dotyczącymi wykonania niniejszej umowy.
5. Wspólna Grupa Kontrolna Ekspertów może zalecić Stronom zmiany do niniejszej umowy.

Artykuł 10

Zobowiązania wynikające z innych umów międzynarodowych

1. O ile niniejsza umowa nie stanowi inaczej, jej postanowienia nie mają wpływu na zobowiązania Stron wynikające z innych umów międzynarodowych.
2. Wymianę informacji objętych tajemnicą reguluje umowa między Rządem Federacji Rosyjskiej a Unią Europejską w sprawie ochrony informacji niejawnych ⁽¹⁾.
3. Postanowienia niniejszej umowy mają pierwszeństwo przed postanowieniami jakiegokolwiek dwustronnej lub wielostronnej umowy międzynarodowej między Federacją Rosyjską a państwami członkowskimi UE dotyczącej prekursorów narkotyków.
4. Strony informują się wzajemnie o zawarciu z innymi państwami umów międzynarodowych dotyczących wspomnianych powyżej kwestii.
5. Niniejsza umowa ma być rozumiana i interpretowana w kontekście ogólnych ram prawnych obowiązujących między UE a Federacją Rosyjską, w tym w odniesieniu do wszelkich zobowiązań w nich zawartych.

Artykuł 11

Wejście w życie

Niniejsza umowa wchodzi w życie pierwszego dnia drugiego miesiąca następującego po dacie otrzymania ostatniego pisemnego powiadomienia Stron o zakończeniu przez nie procedur wewnętrznych, które są wymagane, by niniejsza umowa weszła w życie.

Artykuł 12

Okres obowiązywania, wypowiedzenie oraz zmiany

1. Niniejsza umowa zostaje zawarta na okres pięciu lat, po upływie których jest automatycznie lub w sposób dorozumiany odnawiana na kolejne następujące po sobie pięcioletnie okresy do chwili, gdy jedna ze Stron, nie później niż sześć miesięcy przed upływem odnośnego okresu pięcioletniego, powiadomi drugą Stronę na piśmie o zamiarze wypowiedzenia niniejszej umowy.
2. Niniejsza umowa może być zmieniona za wspólną zgodą Stron.

Artykuł 13

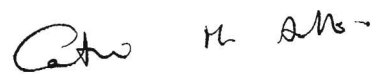
Koszty

Każda ze Stron pokrywa koszty, jakie ponosi w związku ze środkami stosowanymi w celu wykonania niniejszej umowy.

Sporządzono w Jekaterynburgu dnia 4 czerwca 2013 r., w dwóch egzemplarzach w następujących językach: angielskim, bułgarskim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim, włoskim i rosyjskim, przy czym każdy z tych tekstów jest jednakowo autentyczny.

⁽¹⁾ Dz.U. L 155 z 22.6.2010, s. 57.

За Европейския съюз
Por la Unión Europea
Za Evropskou unii
For Den Europæiske Union
Für die Europäische Union
Euroopa Liidu nimel
Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
For the European Union
Pour l'Union européenne
Per l'Unione europea
Eiropas Savienības vārdā –
Europos Sąjungos vardu
Az Európai Unió részéről
Għall-Unjoni Ewropea
Voor de Europese Unie
W imieniu Unii Europejskiej
Pela União Europeia
Pentru Uniunea Europeană
Za Európsku úniu
Za Evropsko unijo
Euroopan unionin puolesta
För Europeiska unionen
За Европейский съюз

За Руската Федерация
Por la Federación de Rusia
Za Ruskou Federaci
For Den Russiske Føderation
Für die Russische Föderation
Venemaa Föderatsiooni nimel
Για τη Ρωσική Ομοσπονδία
For the Russian Federation
Pour la Fédération de Russie
Per la Federazione Russa
Krievijas Federācijas vārdā –
Rusijos Federacijos vardu
Az Oroszországi Föderáció részéről
Għall-Federazzjoni Russa
Voor de Russische Federatie
W imieniu Federacji Rosyjskiej
Pela Federação da Rússia
Pentru Federația Rusă
Za Ruskú Federáciu
Za Rusko Federacijo
Venäjän Federaation puolesta
För Ryska Federationen
За Российскую Федерацию

ZAŁĄCZNIK I

Bezwodnik octowy

Aceton

Kwas antranilowy

Efedryna

Ergometryna

Ergotamina

Eter dietylowy

Kwas chlorowodorowy

Izosafrol

Kwas lizergowy

3,4-Metylenodioksyfenylo-2-propanonal

Keton metylowo-etylowy

Kwas N-acetyloantranilowy

Norefedryna

Kwas fenylloctowy

1-fenylo-2-propanon

Piperydyna

Piperonal

Nadmanganian potasu

Pseudoefedryna

Safrol

Kwas siarkowy

Toluen

W tym sole substancji wymienionych w niniejszym załączniku, jeżeli istnienie takich soli jest możliwe. (Oprócz soli kwasu chlorowodorowego i kwasu siarkowego).

ZAŁĄCZNIK II

DEFINICJE ORAZ ZASADY OCHRONY DANYCH

Definicje

Na użytek niniejszej umowy

„dane osobowe” oznaczają wszelkie informacje dotyczące zidentyfikowanej lub możliwej do zidentyfikowania osoby fizycznej;

„przetwarzanie danych osobowych” oznacza dowolną operację lub zestaw operacji dokonywanych na danych osobowych w sposób zautomatyzowany lub inny, takich jak gromadzenie, rejestracja, porządkowanie, przechowywanie, adaptacja lub modyfikacja, odzyskiwanie, konsultowanie, wykorzystywanie, ujawnianie poprzez przekazanie, rozpowszechnianie lub udostępnianie w inny sposób, układanie lub kompilowanie, blokowanie, usuwanie lub niszczenie.

Zasady

„Jakość danych i ich proporcjonalność”: dane są odpowiednie, dokładne i istotne oraz ich zakres nie wykracza poza cele, dla jakich są one przekazywane i w razie konieczności uaktualniane. Strony w szczególności zapewnią systematyczny przegląd przekazywanych danych pod kątem ich dokładności.

„Przejrzystość”: Osoba, której dane dotyczą, jest informowana o celu przetwarzania danych oraz o tożsamości administratora danych, o odbiorcach i kategoriach odbiorców danych osobowych, prawie dostępu oraz prawie do korekty, usuwania lub zablokowania danych, które jej dotyczą, prawie do zasobów administracyjnych i sądowych, a także otrzymuje wszelkie inne informacje w zakresie, w jakim jest to konieczne dla zapewnienia rzetelnego przetwarzania, chyba że takie informacje zostały już przekazane przez Strony niniejszej umowy.

„Prawo dostępu, prawo do korekty, usuwania lub zablokowania danych”: Osoba, której dane dotyczą, ma prawo bezpośredniego dostępu bez ograniczeń do wszystkich dotyczących jej danych, które są przetwarzane, a w stosownych przypadkach prawo do korekty, usuwania lub zablokowania danych, których przetwarzanie nie jest zgodne z niniejszą umową, z uwagi na niekompletność lub niedokładność takich danych.

„Środki odwoławcze”: Strony zapewniają, by osoba, której dane dotyczą i która uważa, że jej prawo do prywatności zostało naruszone lub jej dane osobowe są przetwarzane w sposób naruszający niniejszą umowę, miała prawo zgodnie ze ich ustawodawstwem do skutecznego administracyjnego środka odwoławczego przed właściwym organem oraz do sądowego środka odwoławczego przed niezawisłym i bezstronnym sądem, do którego dostęp mają osoby fizyczne bez względu na ich obywatelstwo lub kraj zamieszkania.

Wszelkie takie przypadki naruszeń pociągają za sobą stosowne, proporcjonalne i skuteczne kary, w tym odszkodowanie za szkody powstałe w wyniku naruszenia zasad o ochronie danych. W przypadku stwierdzenia, że doszło do naruszenia postanowień o ochronie danych, nakładane są kary, w tym odszkodowanie, zgodnie z obowiązującymi przepisami krajowymi.

Dalsze przekazywanie danych:

Zezwala się na dalsze przekazywanie danych osobowych innym organom i instytucjom publicznym w państwach trzecich wyłącznie pod warunkiem uzyskania uprzedniej pisemnej zgody organu, który przekazał dane i wyłącznie do celów, do jakich takie dane zostały przekazane, a także pod warunkiem że takie państwo zapewni odpowiedni poziom ochrony danych. Z zastrzeżeniem uzasadnionych ograniczeń prawnych wynikających z przepisów krajowych Strony informują osobę, której dane dotyczą, o takim dalszym przekazaniu.

„Nadzorowanie przetwarzania danych”: Przestrzeganie przez każdą ze Stron przepisów o ochronie danych podlega kontroli co najmniej jednego niezależnego organu publicznego, który dysponuje skutecznymi uprawnieniami w zakresie dochodzeń, interwencji i uczestniczenia w postępowaniu sądowym lub zgłaszania właściwym organom sądowym wszelkich przypadków naruszenia zasad ochrony danych, określonych w niniejszej umowie. Każdy niezależny organ publiczny w szczególności rozpatruje wniosek złożony przez dowolną osobę, dotyczący ochrony jej praw i swobód w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych zgodnie z niniejszą umową. Dana osoba jest powiadamiana o wyniku rozpatrzenia wniosku.

„Odstępstwa od zasady przejrzystości i prawa dostępu”: W razie konieczności Strony mogą ograniczyć prawo dostępu oraz zasady przejrzystości zgodnie ze swoimi przepisami, tak aby:

- nie zagrażać oficjalnemu dochodzeniu,
 - nie naruszać praw człowieka, jakie przysługują innym osobom.
-

**Informacja dotycząca wejścia w życie Umowy między Unią Europejską a Federacją Rosyjską
w sprawie prekursorów narkotyków**

W następstwie podpisania Umowy między Unią Europejską a Federacją Rosyjską w sprawie prekursorów narkotyków w dniu 4 czerwca 2013 r. Rząd Federacji Rosyjskiej i Unia Europejska poinformowały odpowiednio w dniach 20 lutego 2014 r. i 21 lutego 2014 r., że zakończyły swoje wewnętrzne procedury związane z zawarciem przedmiotowej umowy.

W związku z powyższym umowa ta, zgodnie z jej art. 11, weszła w życie w dniu 1 kwietnia 2014 r.

DECYZJA RADY**z dnia 12 maja 2014 r.****dotycząca zawarcia Protokołu do Umowy o partnerstwie i współpracy między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Gruzją, z drugiej strony, w sprawie umowy ramowej między Unią Europejską a Gruzją dotyczącej ogólnych zasad uczestnictwa Gruzji w programach unijnych**

(2014/319/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 212 w związku z art. 218 ust. 6 lit. a),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Protokół do Umowy o partnerstwie i współpracy między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Gruzją, z drugiej strony, w sprawie umowy ramowej między Unią Europejską a Gruzją dotyczącej ogólnych zasad uczestnictwa Gruzji w programach unijnych (zwany dalej „Protokołem”) został podpisany w imieniu Unii w dniu 12 grudnia 2013 r.
- (2) Protokół ma na celu ustanowienie przepisów finansowych i technicznych umożliwiających uczestnictwo Gruzji w pewnych programach unijnych. Horyzontalne ramy ustanowione Protokołem stanowią środek współpracy gospodarczej, finansowej i technicznej, dzięki któremu na podstawie odnośnych programów unijnych możliwe będzie udzielenie pomocy przez Unię, zwłaszcza finansowej. Ramy te mają zastosowanie wyłącznie do tych programów unijnych, w przypadku których stosowne ustanawiające akty prawne przewidują możliwość uczestnictwa Gruzji. W związku z tym zawarcie Protokołu nie pociąga za sobą wykonywania — w ramach różnych polityk sektorowych realizowanych przez te programy — uprawnień wykonywanych w momencie ustanawiania tych programów.
- (3) Protokół należy zatwierdzić,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się, w imieniu Unii, Protokół do Umowy o partnerstwie i współpracy między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Gruzją, z drugiej strony, w sprawie umowy ramowej między Unią Europejską a Gruzją dotyczącej ogólnych zasad uczestnictwa Gruzji w programach unijnych (zwany dalej „Protokołem”) ⁽¹⁾.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady dokonuje, w imieniu Unii, notyfikacji przewidzianej w art. 10 Protokołu ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Protokół został opublikowany w Dz.U. L 8 z 11.1.2014, s. 3 wraz z decyzją w sprawie jego podpisania.

⁽²⁾ Data wejścia w życie Protokołu zostanie opublikowana przez Sekretariat Generalny Rady w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 maja 2014 r.

W imieniu Rady

C. ASHTON

Przewodniczący

DECYZJA RADY**z dnia 12 maja 2014 r.**

w sprawie zawarcia w imieniu Unii i jej państw członkowskich Protokołu do Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu pomiędzy Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Albanii, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej

(2014/320/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 217 w związku z art. 218 ust. 6 lit. a) ppkt (i) oraz art. 218 ust. 8 akapit drugi,

uwzględniając akt przystąpienia Chorwacji, w szczególności jego art. 6 ust. 2 akapit drugi,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z decyzją Rady 2014/316/UE ⁽¹⁾ Protokół do Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu pomiędzy Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Albanii, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej (zwany dalej „Protokołem”) został podpisany z zastrzeżeniem jego zawarcia.
- (2) Zawarcie Protokołu przebiega w drodze oddzielnej procedury w odniesieniu do kwestii podlegających kompetencjom Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej.
- (3) Protokół powinien zostać zatwierdzony,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Unii oraz jej państw członkowskich Protokół do Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu pomiędzy Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Albanii, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej ⁽²⁾.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady zostaje niniejszym upoważniony do wyznaczenia osoby lub osób umocowanych do złożenia w imieniu Unii i jej państw członkowskich dokumentów zatwierdzających przewidzianych w art. 9 ust. 2 Protokołu.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 maja 2014 r.

W imieniu Rady

C. ASHTON

Przewodniczący

⁽¹⁾ Zob. s. 3 niniejszego Dziennika Urzędowego.

⁽²⁾ Tekst Protokołu został opublikowany wraz z decyzją o jego podpisaniu (zob. s. 19 niniejszego Dziennika Urzędowego).

PROTOKÓŁ

do Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu pomiędzy Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Albanii, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej

KRÓLESTWO BELGII,
REPUBLIKA BUŁGARII,
REPUBLIKA CZESKA,
KRÓLESTWO DANII,
REPUBLIKA FEDERALNA NIEMIEC,
REPUBLIKA ESTOŃSKA,
IRLANDIA,
REPUBLIKA GRECKA,
KRÓLESTWO HISZPANII,
REPUBLIKA FRANCUSKA,
REPUBLIKA CHORWACJI,
REPUBLIKA WŁOSKA,
REPUBLIKA CYPRYJSKA,
REPUBLIKA ŁOTEWSKA,
REPUBLIKA LITEWSKA,
WIELKIE KSIĘSTWO LUKSEMBURGA,
WĘGRY,
MALTA,
KRÓLESTWO NIDERLANDÓW,
REPUBLIKA AUSTRII,
RZECZPOSPOLITA POLSKA,
REPUBLIKA PORTUGALSKA,
RUMUNIA,
REPUBLIKA SŁOWENII,
REPUBLIKA SŁOWACKA,
REPUBLIKA FINLANDII,
KRÓLESTWO SZWECJI,
ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO WIELKIEJ BRYTANII I IRLANDII PÓŁNOCNEJ,
będące Stronami Traktatu o Unii Europejskiej, Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, zwane dalej „państwami członkowskimi”, oraz
UNIA EUROPEJSKA i EUROPEJSKA WSPÓLNOTA ENERGII ATOMOWEJ, zwane dalej „Unią Europejską”,
z jednej strony, oraz
REPUBLIKA ALBANII, zwana dalej „Albanią”,
z drugiej strony,

UWZGLĘDNIAJĄC przystąpienie Republiki Chorwacji (zwanej dalej „Chorwacją”) do Unii Europejskiej z dniem 1 lipca 2013 r.,

A także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Układ o stabilizacji i stowarzyszeniu pomiędzy Wspólnotami Europejskimi ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Albanii, z drugiej strony, (zwany dalej „USiS”), został podpisany w Luksemburgu dnia 12 czerwca 2006 r. i wszedł w życie dnia 1 kwietnia 2009 r.,
- (2) Traktat dotyczący przystąpienia Chorwacji do Unii Europejskiej (zwany dalej „traktatem o przystąpieniu”) został podpisany w Brukseli dnia 9 grudnia 2011 r.
- (3) Chorwacja przystąpiła do Unii Europejskiej z dniem 1 lipca 2013 r.
- (4) Zgodnie z art. 6 ust. 2 Aktu przystąpienia Chorwacji przystąpienie Chorwacji do USiS zostaje uzgodnione przez zawarcie protokołu do USiS.
- (5) Zgodnie z art. 36 ust. 3 USiS odbyły się konsultacje, których celem było zapewnienie uwzględnienia wzajemnych interesów Unii Europejskiej oraz Albanii określonych w tym układzie,

UZGADNIAJĄ, CO NASTĘPUJE:

SEKCJA I

UMAWIAJĄCE SIĘ STRONY

Artykuł 1

Chorwacja zostaje stroną Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Albanii, z drugiej strony, podpisanego w Luksemburgu w dniu 12 czerwca 2006 r. (zwanego dalej „USiS”), oraz odpowiednio przyjmuje i uwzględnia, w taki sam sposób jak inne państwa członkowskie Unii Europejskiej, teksty USiS oraz wspólnych deklaracji i jednostronnych deklaracji załączonych do aktu końcowego podpisanego w tym samym dniu.

DOSTOSOWANIE TEKSTU UKŁADU O STABILIZACJI I STOWARZYSZENIU WRAZ Z ZAŁĄCZNIKAMI ORAZ PROTOKOŁAMI

SEKCJA II

PRODUKTY ROLNE

Artykuł 2

Produkty rolne *sensu stricto*

Załącznik IIc do Układu zastępuje się tekstem zawartym w załączniku I do niniejszego Protokołu.

SEKCJA III

REGUŁY POCHODZENIA

Artykuł 3

Załącznik IV do Protokołu 4 do Układu zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku II do niniejszego Protokołu.

POSTANOWIENIA PRZEJŚCIOWE**SEKCJA IV****Artykuł 4****WTO**

Albania zobowiązuje się nie wnosić żadnych roszczeń, wniosków lub skarg ani nie wprowadzać zmian i nie odwoływać żadnych koncesji na podstawie art. XXIV.6 i XXVIII porozumienia GATT z 1994 r. w związku z obecnym rozszerzeniem Unii Europejskiej.

Artykuł 5**Dowód pochodzenia i współpraca administracyjna**

1. Bez uszczerbku dla możliwości zastosowania jakiegokolwiek środka wynikającego ze wspólnej polityki handlowej, dowód pochodzenia prawidłowo wystawiony przez Albanie lub Chorwację lub sporządzony w ramach umów preferencyjnych zawartych między nimi jest przez nie wzajemnie uznawany, pod warunkiem że:

- a) uzyskanie statusu pochodzenia prowadzi do stosowania taryfy preferencyjnej na podstawie preferencyjnych środków taryfowych zawartych w USiS;
- b) dowód pochodzenia oraz dokumenty przewozowe zostały wystawione lub sporządzone najpóźniej w dniu poprzedzającym dzień przystąpienia;
- c) dowód pochodzenia zostanie przedłożony organom celnym przed upływem czterech miesięcy od dnia przystąpienia.

W przypadku gdy towary zostały zgłoszone do przywozu w Albanii lub Chorwacji przed dniem przystąpienia, dowód pochodzenia wystawiony lub sporządzony na mocy umów preferencyjnych może również zostać zatwierdzony, o ile zostanie przedłożony organom celnym w ciągu czterech miesięcy od dnia przystąpienia.

2. Albania i Chorwacja mają prawo zachować zezwolenia, w których został im nadany status „zatwierdzonych eksporterów” w ramach mających zastosowanie między nimi umów preferencyjnych, pod warunkiem że:

- a) takie postanowienie jest również przewidziane w USiS zawartym między Albanie a Unie Europejską przed dniem przystąpienia Chorwacji; oraz
- b) upoważnieni eksporterzy stosują reguły pochodzenia obowiązujące na mocy tej umowy.
- c) Upoważnienia te zostaną zastąpione, najpóźniej w rok po dniu przystąpienia Chorwacji, nowymi upoważnieniami wydanymi zgodnie z warunkami określonymi w USiS.

3. Wnioski dotyczące ponownej legalizacji dowodów pochodzenia wystawionych na mocy umów preferencyjnych, o których mowa w ust. 1, są zatwierdzane przez właściwe organy celne Albanii lub Chorwacji na okres trzech lat po wystawieniu danego dowodu pochodzenia i mogą być wystawione przez te organy na okres trzech lat po zatwierdzeniu dowodu pochodzenia złożonego tym organom na potwierdzenie zgłoszenia przywozowego.

Artykuł 6**Towary w tranzycie**

1. Postanowienia USiS można stosować do towarów wywożonych z Albanii do Chorwacji lub z Chorwacji do Albanii, które spełniają kryteria określone w protokole 4 do USiS oraz które w dniu przystąpienia znajdują się w drodze, są czasowo składowane bądź znajdują się w składzie celnym lub w wolnym obszarze celnym na terytorium Albanii lub Chorwacji.

2. W takich przypadkach można zezwolić na preferencyjne traktowanie pod warunkiem przedłożenia organom celnym państwa przywozu, w terminie czterech miesięcy od daty przystąpienia Chorwacji, dowodu pochodzenia wystawionego z mocą wsteczną przez organy celne kraju wywozu.

Artykuł 7

Kontyngenty w 2013 roku

Wielkość nowych kontyngentów taryfowych oraz zwiększenie istniejących kontyngentów taryfowych na rok 2013 oblicza się proporcjonalnie do wielkości podstawowych, uwzględniając okres, jaki upłynął do dnia 1 lipca 2013 r.

PRZEPISY OGÓLNE I KOŃCOWE

SEKCJA V

Artykuł 8

Niniejszy Protokół i załączniki do niego stanowią integralną część USiS.

Artykuł 9

1. Niniejszy Protokół podlega zatwierdzeniu przez Unię Europejską i jej państwa członkowskie oraz Albanię zgodnie z ich wewnętrznymi procedurami.
2. Strony powiadamiają się wzajemnie o zakończeniu stosownych procedur, o których mowa w ust. 1. Dokumenty zatwierdzające zostają złożone w Sekretariacie Generalnym Rady Unii Europejskiej.

Artykuł 10

1. Niniejszy Protokół wchodzi w życie pierwszego dnia pierwszego miesiąca następującego po złożeniu ostatniego dokumentu zatwierdzającego.
2. Jeżeli nie wszystkie dokumenty zatwierdzające niniejszy Protokół zostaną złożone przed dniem 1 lipca 2013 roku, Protokół ten zacznie obowiązywać tymczasowo od dnia 1 lipca 2013 roku.

Artykuł 11

Niniejszy Protokół sporządzono w dwóch egzemplarzach w językach: angielskim, bułgarskim, chorwackim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim, włoskim oraz jalbajskim, przy czym każdy z tych tekstów jest na równi autentyczny.

Artykuł 12

Tekst USiS, w tym stanowiących jego integralną część załączników i protokołów, oraz Akt końcowy wraz z załączonymi do niego deklaracjami, zostają sporządzone w języku chorwackim, która to wersja językowa jest na równi autentyczna z tekstami oryginalnymi. Teksty te zatwierdza Rada Stabilizacji i Stowarzyszenia.

Съставено в Брюксел на двадесети февруари две хиляди и четиринадесета година.

Hecho en Bruselas, el veinte de febrero de dos mil catorce.

V Bruselu dne dvacátého února dva tisíce čtrnáct.

Udfærdiget i Bruxelles den tyvende februar to tusind og fjorten.

Geschehen zu Brüssel am zwanzigsten Februar zweitausendvierzehn.

Kahe tuhande neljateistkümnenda aasta veebruarikuu kahekümnendal päeval Brüsselis.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις είκοσι Φεβρουαρίου δύο χιλιάδες δεκατέσσερα.

Done at Brussels on the twentieth day of February in the year two thousand and fourteen.

Fait à Bruxelles, le vingt février deux mille quatorze.

Arna dhéanamh sa Bhruiséil, an fichiú lá de Feabhra an bhliain dhá mhíle agus a ceathair déag.

Sastavljeno u Bruxellesu dvadesetog veljače dvije tisuće četrnaeste.

Fatto a Bruxelles, addì venti febbraio duemilaquattordici.

Briselē, divi tūkstoši četrpadsmitā gada divdesmitajā februārī.

Priimta du tūkstančiai keturioliktų metų vasario dvidešimtą dieną Briuselyje.

Kelt Brüsszelben, a kétezer-tizennegyedik év február havának huszadik napján.

Magħmul fi Brussell, fl-ghoxrin jum ta' Frar tas-sena elfejn u erbatax.

Gedaan te Brussel, de twintigste februari tweeduizend veertien.

Sporządzono w Brukseli dnia dwudziestego lutego roku dwa tysiące czternastego.

Feito em Bruxelas, em vinte de fevereiro de dois mil e catorze.

Întocmit la Bruxelles la douăzeci februarie două mii paisprezece.

V Bruseli dvadsiateho februára dvetisícštrnást.

V Bruslju, dne dvajsetega februarja leta dva tisoč štirinajst.

Tehty Brysselissä kahdentenakymmenentenä päivänä helmikuuta vuonna kaksituhattaneljätoista.

Som skedde i Bryssel den tjugonde februari tjugohundrafjorton.

Bërë në Bruksel, më njëzet shkurt dymijë e katërmëdhjetë

За държавите-членки
Por los Estados miembros
Za členské státy
For medlemsstaterne
Für die Mitgliedstaaten
Liikmesriikide nimel
Για τα κράτη μέλη
For the Member States
Pour les États membres
Za države članice
Per gli Stati membri
Dalībvalstu vārdā
Valstybių narių vardu
A tagállamok részéről
Ghall-Istati Membri
Voor de lidstaten
W imieniu państw Członkowskich
Pelos Estados-Membros
Pentru statele membre
Za členské štáty
Za države članice
Jäsenvaltioiden puolesta
För medlemsstaterna
Për Vendet Anëtare

За Европейския съюз
Por la Unión Europea
Za Evropskou unii
For Den Europæiske Union
Für die Europäische Union
Euroopa Liidu nimel
Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
For the European Union
Pour l'Union européenne
Za Europejską uniję
Per l'Unione europea
Eiropas Savienības vārdā –
Europos Sąjungos vardu
Az Európai Unió részéről
Ghall-Unjoni Ewropea
Voor de Europese Unie
W imieniu Unii Europejskiej
Pela União Europeia
Pentru Uniunea Europeană
Za Európsku úniu
Za Evropsko unijo
Euroopan unionin puolesta
För Europeiska unionen
Për Bashkimin Europian

За Република Албания
Por la República de Albania
Za Albánskou republiku
På Republikken Albaniens vegne
Für die Republik Albanien
Albaania Vabariigi nimel
Για τη Δημοκρατία της Αλβανίας
For the Republic of Albania
Pour la République d'Albanie
Za Republiku Albaniju
Per la Repubblica di Albania
Albānijas Republikas vārdā
Albanijos Respublikos vardu
az Albán Köztársaság részéről
Ghar-Repubblika ta' l-Albanija
Voor de Republiek Albanië
W imieniu Republiki Albanii
Pela República da Albânia
Pentru Republica Albania
Za Albánsku republiku
Za Republiko Albanijo
Albanian tasavallan puolesta
För Republiken Albanien
Për Republikën e Shqipërosë

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'J. K. R. S.', written in a cursive style.

ZAŁĄCZNIK I

„ZAŁĄCZNIK IIc

Albańskie koncesje celne na podstawowe produkty rolne pochodzące ze Wspólnoty
(określone w art. 27 ust. 3 lit. c))

Kod CN	Wyszczególnienie	Kontyngent roczny (w tonach)	Stawka celna w ramach kontyngentu
0401 10 10	MLEKO I ŚMIETANA O ZAWARTOŚCI TŁUSZCZU ≤ 1 % MASY, NIEZAGĘSZCZONE ANI NIEZAWIERAJĄCE DODATKU CUKRU LUB INNEGO ŚRODKA SŁODZĄCEGO, W BEZPOŚREDNICH OPAKOWANIACH O ZAWARTOŚCI NETTO ≤ 2 L	790	0 %
0401 20 11	MLEKO I ŚMIETANA O ZAWARTOŚCI TŁUSZCZU ≤ 3 % MASY, ALE > 1 % MASY, NIEZAGĘSZCZONE ANI NIEZAWIERAJĄCE DODATKU CUKRU LUB INNEGO ŚRODKA SŁODZĄCEGO, W BEZPOŚREDNICH OPAKOWANIACH O ZAWARTOŚCI NETTO ≤ 2 L		
0401 20 91	MLEKO I ŚMIETANA O ZAWARTOŚCI TŁUSZCZU > 3 % MASY, ALE ≤ 6 % MASY, NIEZAGĘSZCZONE ANI NIEZAWIERAJĄCE DODATKU CUKRU LUB INNEGO ŚRODKA SŁODZĄCEGO, W BEZPOŚREDNICH OPAKOWANIACH O ZAWARTOŚCI NETTO ≤ 2 L		
1001 91 20 (byłe 1001 90 91)	NASIONA PSZENICY ZWYCZAJNEJ I MESLIN	42 000	0 %
1001 99 00 (byłe 1001 90 99)	ORKISZ, PSZENICA ZWYCZAJNA I MESLIN (Z WYŁĄCZENIEM NASION)		
1005 90 00	KUKURYDZA (Z WYŁĄCZENIEM NASION)	10 000	0 %

ZAŁĄCZNIK II

„ZAŁĄCZNIK IV

Tekst deklaracji na fakturze

Deklaracja na fakturze, której tekst znajduje się poniżej, musi zostać sporządzona zgodnie z przypisami. Nie jest jednak konieczne powtarzanie tych przypisów.

Wersja w języku bułgarskim

Износителят на продуктите, обхванати от този документ (митническо разрешение № ... ⁽¹⁾) декларира, че освен където ясно е отбелязано друго, тези продукти са с ... ⁽²⁾ преференциален произход.

Wersja w języku hiszpańskim

El exportador de los productos incluidos en el presente documento (autorización aduanera nº ... ⁽¹⁾) declara que, salvo indicación en sentido contrario, estos productos gozan de un origen preferencial ... ⁽²⁾.

Wersja w języku czeskim

Vývozce výrobků uvedených v tomto dokumentu (číslo povolení ... ⁽¹⁾) prohlašuje, že kromě zřetelně označených mají tyto výrobky preferenční původ v ... ⁽²⁾.

Wersja w języku duńskim

Eksportøren af varer, der er omfattet af nærværende dokument, (toldmyndighedernes tilladelse nr. ... ⁽¹⁾), erklærer, at varerne, medmindre andet tydeligt er angivet, har præferenceoprindelse i ... ⁽²⁾.

Wersja w języku niemieckim

Der Ausführer (Ermächtigter Ausführer; Bewilligungs-Nr. ... ⁽¹⁾) der Waren, auf die sich dieses Handelspapier bezieht, erklärt, dass diese Waren, soweit nicht anderes angegeben, präferenzbegünstigte ... ⁽²⁾ Ursprungswaren sind.

Wersja w języku estońskim

Käesoleva dokumendiga hõlmatud toodete eksportija (tolli kinnitus nr. ... ⁽¹⁾) deklareerib, et need tooted on ... ⁽²⁾ sooduspäritoluga, välja arvatud juhul, kui on selgelt näidetud teisiti.

Wersja w języku greckim

Ο εξαγωγέας των προϊόντων που καλύπτονται από το παρόν έγγραφο (άδεια τελωνείου υπ' αριθ. ... ⁽¹⁾) δηλώνει ότι, εκτός εάν δηλώνεται σαφώς άλλως, τα προϊόντα αυτά είναι προτιμησηακής καταγωγής ... ⁽²⁾.

Wersja w języku angielskim

The exporter of the products covered by this document (customs authorization No ... ⁽¹⁾) declares that, except where otherwise clearly indicated, these products are of ... ⁽²⁾ preferential origin.

Wersja w języku francuskim

L'exportateur des produits couverts par le présent document (autorisation douanière n° ... ⁽¹⁾) déclare que, sauf indication claire du contraire, ces produits ont l'origine préférentielle ... ⁽²⁾.

Wersja w języku chorwackim

Izvoznik proizvoda obuhvaćenih ovom ispravom (carinsko ovlaštenje br. ... ⁽¹⁾) izjavljuje da su, osim ako je drukčije izričito navedeno, ovi proizvodi ... ⁽²⁾ preferencijalnog podrijetla.

Wersja w języku włoskim

L'esportatore delle merci contemplate nel presente documento (autorizzazione doganale n. ... ⁽¹⁾) dichiara che, salvo indicazione contraria, le merci sono di origine preferenziale ... ⁽²⁾.

Wersja w języku łotewskim

To produktu eksportētājs, kuri ietverti šajā dokumentā (muitas atļauja Nr. ... ⁽¹⁾), deklarē, ka, izņemot tur, kur ir citādi skaidri noteikts, šiem produktiem ir preferenciāla izcelsme ... ⁽²⁾.

Wersja w języku litewskim

Šiame dokumente išvardytų produktų eksportuotojas (muitinės liudijimo Nr. ... ⁽¹⁾) deklaruoja, kad, jeigu kitaip nenurodyta, tai yra ... ⁽²⁾ preferencinės kilmės produktai.

Wersja w języku węgierskim

A jelen okmányban szereplő áruk exportőre (vámfelhatalmazási szám: ... ⁽¹⁾) kijelentem, hogy eltérő egyértelmű jelzés hiányában az áruk preferenciális ... ⁽²⁾ származásúak.

Wersja w języku maltańskim

L-esportatur tal-prodotti koperti b'dan id-dokument (awtorizzazzjoni tad-dwana nru. ... ⁽¹⁾) jiddikjara li, hlief fejn indikat b'mod ċar li mhux hekk, dawn il-prodotti huma ta' oriġini preferenzjali ... ⁽²⁾.

Wersja w języku niderlandzkim

De exporteur van de goederen waarop dit document van toepassing is (douanevergunning nr. ... ⁽¹⁾), verklaart dat, behoudens uitdrukkelijke andersluidende vermelding, deze goederen van preferentiële ... oorsprong zijn ⁽²⁾.

Wersja w języku polskim

Eksporter produktów objętych tym dokumentem (upoważnienie władz celnych nr ... ⁽¹⁾) deklaruje, że z wyjątkiem gdzie jest to wyraźnie określone, produkty te mają ... ⁽²⁾ preferencyjne pochodzenie.

Wersja w języku portugalskim

O abaixo-assinado, exportador dos produtos abrangidos pelo presente documento (autorização aduaneira n.º ... ⁽¹⁾), declara que, salvo indicação expressa em contrário, estes produtos são de origem preferencial ... ⁽²⁾.

Wersja w języku rumuńskim

Exportatorul produselor ce fac obiectul acestui document (autorizația vamală nr. ... ⁽¹⁾) declară că, exceptând cazul în care în mod expres este indicat altfel, aceste produse sunt de origine preferențială ... ⁽²⁾.

Wersja w języku słowackim

Vývozca výrobkov uvedených v tomto dokumente (číslo povolenia ... ⁽¹⁾) vyhlasuje, že okrem zreteľne označených, majú tieto výrobky preferenčný pôvod v ... ⁽²⁾.

Wersja w języku słoweńskim

Izvoznik blaga, zajetega s tem dokumentom (pooblastilo carinskih organov št. ... ⁽¹⁾) izjavlja, da, razen če ni drugače jasno navedeno, ima to blago preferencialno ... ⁽²⁾ poreklo.

Wersja w języku fińskim

Tässä asiakirjassa mainittujen tuotteiden viejä (tullin lupa n:o ... ⁽¹⁾) ilmoittaa, että nämä tuotteet ovat, ellei toisin ole selvästi merkitty, etuuskohteluun oikeutettuja ... alkuperätuotteita ⁽²⁾.

Wersja w języku szwedzkim

Exportören av de varor som omfattas av detta dokument (tullmyndighetens tillstånd nr. ... ⁽¹⁾) försäkrar att dessa varor, om inte annat tydligt markerats, har förmånsberättigande ... ursprung ⁽²⁾.

Wersja w języku albańskim

Eksportuesi i produkteve të përfshira në këtë dokument (autorizim doganor Nr. ... ⁽¹⁾) deklaron që, përveç rasteve kur tregohet qartësisht ndryshe, këto produkte janë me origjinë preferenciale ... ⁽²⁾.

..... ⁽³⁾

(Miejsce i data)

..... ⁽⁴⁾

(Podpis eksportera i czytelnie wpisane imię i nazwisko osoby podpisującej deklarację.)”

⁽¹⁾ Jeżeli deklaracja na fakturze sporządzana jest przez upoważnionego eksportera, numer upoważnienia upoważnionego eksportera musi zostać wpisany w tym miejscu. Jeśli deklaracja na fakturze nie jest sporządzona przez upoważnionego eksportera, tekst w nawiasach opuszcza się lub miejsce pozostawia się niewypełnione.

⁽²⁾ Należy wskazać pochodzenie produktów. Jeżeli deklaracja na fakturze dotyczy w całości lub w części produktów pochodzących z Ceuty i Mellili, eksporter musi wyraźnie wskazać je za pomocą symbolu »CM« w dokumencie, na którym sporządzana jest deklaracja.

⁽³⁾ Wpisy te mogą zostać pominięte, jeżeli odpowiednie informacje są zawarte w samym dokumencie.

⁽⁴⁾ Jeżeli podpis eksportera nie jest wymagany, zwolnienie z obowiązku złożenia podpisu powoduje również zwolnienie z obowiązku podania nazwiska podpisującego.

DECYZJA RADY**z dnia 13 maja 2014 r.**

w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej i jej państw członkowskich Protokołu do Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu pomiędzy Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Czarnogóry, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej

(2014/321/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 217 w związku z art. 218 ust. 6 lit. a) ppkt (i) oraz art. 218 ust. 8 akapit drugi,

uwzględniając Akt przystąpienia Chorwacji, w szczególności jego art. 6 ust. 2 akapit drugi,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z decyzją Rady 2014/172/UE ⁽¹⁾ Protokół do Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu pomiędzy Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Czarnogóry, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej (zwany dalej „protokołem”) został podpisany z zastrzeżeniem jego zawarcia.
- (2) Zawarcie protokołu jest przedmiotem odrębnej procedury w odniesieniu do kwestii podlegających kompetencjom Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej.
- (3) Protokół powinien zostać zatwierdzony,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Unii i jej państw członkowskich Protokół do Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu pomiędzy Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Czarnogóry, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej ⁽²⁾.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady zostaje niniejszym upoważniony do wyznaczenia osoby lub osób umocowanych do złożenia w imieniu Unii i jej państw członkowskich dokumentu zatwierdzającego przewidzianego w art. 11 ust. 2 protokołu.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 maja 2014 r.

W imieniu Rady

E. VENIZELOS

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 93 z 28.3.2014, s. 1.

⁽²⁾ Tekst protokołu został opublikowany w Dz.U. L 93 z 28.3.2014, s. 2 wraz z decyzją w sprawie jego podpisania.

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 591/2014

z dnia 3 czerwca 2014 r.

w sprawie przedłużenia okresów przejściowych związanych z wymogami w zakresie funduszy własnych z tytułu ekspozycji wobec kontrahentów centralnych, przewidzianych w rozporządzeniach Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 i (UE) nr 648/2012

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 497 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W celu uniknięcia zakłóceń na międzynarodowych rynkach finansowych oraz aby zapobiec narażeniu instytucji na wyższe wymogi w zakresie funduszy własnych podczas trwania procedur udzielania zezwolenia dla istniejącego kontrahenta centralnego (CCP) i uznania go za kwalifikującego się kontrahenta centralnego (QCCP), w art. 497 ust. 1 i 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 ustanowiono okres przejściowy, podczas którego wszystkie CCP, z którymi instytucje posiadające siedzibę w Unii rozliczają transakcje, będą uznawane za QCCP.
- (2) Rozporządzenie (UE) nr 575/2013 zmieniło również rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 ⁽²⁾ w odniesieniu do niektórych danych koniecznych do obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ekspozycji wobec CCP. W związku z tym art. 89 ust. 5a rozporządzenia (UE) nr 648/2012 nakłada wymóg, by niektóre CCP przez określony czas zgłaszały całkowitą kwotę początkowego depozytu, jaką otrzymały od swoich uczestników rozliczających. Okres przejściowy przewidziany we wspomnianym rozporządzeniu odpowiada okresowi przejściowemu ustanowionemu w art. 497 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.
- (3) Okresy przejściowe przewidziane w art. 497 ust. 1 i 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i w art. 89 ust. 5a akapit pierwszy i drugi rozporządzenia (UE) nr 648/2012 wygasną dnia 15 czerwca 2014 r.
- (4) Zgodnie z art. 497 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 Komisja może przyjąć akt wykonawczy w celu przedłużenia w wyjątkowych okolicznościach okresu przejściowego o kolejnych 6 miesięcy. Przedłużenie to powinno mieć również zastosowanie do terminów określonych w art. 89 ust. 5a rozporządzenia (UE) nr 648/2012.
- (5) Ponieważ nadal trwają procedury udzielania zezwoleń dla CCP i uznawania ich, okresy przejściowe przewidziane w art. 497 ust. 1 i 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz w art. 89 ust. 5a akapit pierwszy i drugi rozporządzenia (UE) nr 648/2012 powinny zostać przedłużone o sześć miesięcy, tj. do dnia 15 grudnia 2014 r.
- (6) Jeżeli przedłużenie okresów przejściowych nie zostanie przyznane, instytucje z siedzibą w Unii (lub ich spółki zależne z siedzibą poza Unią) napotkałyby znaczący wzrost wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ekspozycji wobec tych CCP, które nie otrzymały jeszcze zezwolenia lub nie zostały uznane, w zależności od przypadku. Podczas gdy takie przedłużenie może mieć jedynie tymczasowy charakter, mogłoby potencjalnie doprowadzić do ich wycofania jako bezpośrednich uczestników w tych CCP, a tym samym spowodować zakłócenia na rynkach, na których działają ci CCP.
- (7) Niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie przed dniem 16 czerwca 2014 r., tak by przedłużenie obowiązujących okresów przejściowych nastąpiło przed ich wygaśnięciem. Późniejszy termin wejścia w życie może prowadzić do zakłóceń dla CCP, zakłóceń na rynkach, na których prowadzą oni działalność, oraz zakłóceń w odniesieniu do instytucji, które mają ekspozycje wobec tych CCP.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1).

(8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Europejskiego Komitetu Bankowego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Okresy 15 miesięcy, o których mowa, odpowiednio, w art. 497 ust. 1 i 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz w art. 89 ust. 5a akapit pierwszy i drugi rozporządzenia (UE) nr 648/2012, zostają przedłużone o 6 miesięcy.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 3 czerwca 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 592/2014**z dnia 3 czerwca 2014 r.****zmieniające rozporządzenie (UE) nr 142/2011 w odniesieniu do wykorzystania produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych jako paliwa w obiektach energetycznego spalania****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określające przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 15 ust. 1 lit. d), art. 15 ust. 1 lit. e), art. 15 ust. 1 akapit drugi, art. 27 akapit pierwszy lit. h), art. 27 akapit pierwszy lit. i), art. 27 akapit drugi oraz art. 45 ust. 4 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (WE) nr 1069/2009 ustanowiono przepisy dotyczące ochrony zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt w odniesieniu do produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych, aby zapobiec zagrożeniu stwarzanemu przez te produkty dla zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt oraz zminimalizować to zagrożenie. W rozporządzeniu podzielono wspomniane produkty na określone kategorie odzwierciedlające poziom takiego zagrożenia i przewidziano wymogi w zakresie ich bezpiecznego wykorzystania i usuwania.
- (2) W rozporządzeniu Komisji (UE) nr 142/2011 ⁽²⁾ ustanowiono przepisy wykonawcze w odniesieniu do rozporządzenia (WE) nr 1069/2009, w tym przepisy dotyczące wykorzystania i usuwania obornika.
- (3) Obornik pochodzący od drobiu jest integralną częścią hodowli i chowu drobiu w gospodarstwie rolnym; można go wykorzystywać na miejscu bez wcześniejszej obróbki jako paliwo do spalania, o ile spełnione są odpowiednie wymogi w zakresie ochrony środowiska i ochrony zdrowia i o ile określone wykorzystanie nie będzie miało niepożądanych skutków dla środowiska lub dla zdrowia ludzkiego.
- (4) W obiektach energetycznego spalania wykorzystujących obornik pochodzący od drobiu jako paliwo należy stosować odpowiednie środki z zakresu higieny, aby zapobiec rozprzestrzenianiu się potencjalnych patogenów. Środki te muszą obejmować postępowanie ze ściekami pochodzącymi z miejsca składowania obornika pochodzącego od drobiu.
- (5) Pozostałości ze spalania obornika pochodzącego od drobiu, głównie popioły, są bogatym źródłem minerałów, które można pozyskać w celu produkcji nawozów mineralnych. Komisja opracowuje obecnie przepisy unijne w odniesieniu do tego rodzaju pozostałości. Należy zatem zapewnić możliwość wykorzystywania pozostałości spalania, zamiast usuwać je jako odpady.
- (6) Na tym etapie Komisja otrzymała jedynie wyczerpujące dowody, na podstawie których opracowano technologie pozwalające wykorzystywać obornik pochodzący od drobiu jako paliwo do spalania na terenie gospodarstwa bez niepożądanych skutków dla środowiska lub zdrowia ludzkiego. W przypadku gdy Komisja otrzyma dowody potwierdzające, że wykorzystanie obornika pochodzącego od innych gatunków jako paliwa do spalania jest możliwe przy zachowaniu takiego samego poziomu ochrony zdrowia i środowiska, będzie można poddać przeglądowi właściwe przepisy rozporządzenia (UE) nr 142/2011.
- (7) Aby zapewnić, by dalsze wykorzystywanie obornika pochodzącego od drobiu jako paliwa w obiektach energetycznego spalania było zgodne z prawem, należy ustanowić dodatkowe wymogi w zakresie ochrony środowiska i zdrowia, aby zapobiec niepożądanym skutkom dla środowiska lub zdrowia ludzkiego.
- (8) Zharmonizowane wymogi dotyczące w sposób całościowy zwalczania ryzyka dla zdrowia ludzkiego, zdrowia zwierząt i dla środowiska, wynikającego z wykorzystywania obornika jako paliwa w znajdujących się na terenie gospodarstwa obiektach energetycznego spalania, ułatwiłyby również rozwój technologii wykorzystywanych w znajdujących się na terenie gospodarstwa rolnego obiektach energetycznego spalania, w których stosuje się obornik pochodzący od drobiu jako zrównoważone źródło paliwa.

⁽¹⁾ Dz.U. L 300 z 14.11.2009, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 142/2011 z dnia 25 lutego 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, oraz w sprawie wykonania dyrektywy Rady 97/78/WE w odniesieniu do niektórych próbek i przedmiotów zwolnionych z kontroli weterynaryjnych na granicach w myśl tej dyrektywy (Dz.U. L 54 z 26.2.2011, s. 1).

- (9) Należy zatem zmienić art. 6 rozporządzenia (UE) nr 142/2011 w celu zapewnienia dodatkowych wymogów dotyczących wykorzystania produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych jako paliwa w obiektach energetycznego spalania.
- (10) Zapewnianie przez podmioty zgodności z określonymi normami środowiskowymi, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, powinno być kontrolowane przez właściwy organ lub inny podmiot działający w jego imieniu.
- (11) Normy przetwarzania opisane w rozdziale IV sekcja 2 pkt F w załączniku IV do rozporządzenia (UE) nr 142/2011 w odniesieniu do kotłów ciepłych zostały zatwierdzone jako alternatywna metoda zgodnie z art. 20 rozporządzenia (WE) nr 1069/2009. Normy te po niezbędnym dostosowaniu można stosować również w odniesieniu do spalania tłuszczów zwierzęcych jako paliwo w stacjonarnych silnikach spalinowych wewnętrznego spalania.
- (12) Należy w związku z tym odpowiednio zmienić załącznik III do rozporządzenia (UE) nr 142/2011.
- (13) W celu stosowania niniejszego rozporządzenia należy wprowadzić wymogi urzędowych kontroli dotyczące spalania tłuszczów zwierzęcych i obornika pochodzącego od drobiu jako paliwa. Należy w związku z tym odpowiednio zmienić załącznik XVI do rozporządzenia (UE) nr 142/2011.
- (14) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt i ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły wobec nich sprzeciwu,

PRZYMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (UE) nr 142/2011 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 6 wprowadza się następujące zmiany:

a) tytuł art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 6

Usuwanie poprzez spalanie, usuwanie lub odzyskiwanie poprzez współspalanie i wykorzystywanie jako paliwo do spalania”;

b) dodaje się ustępy w brzmieniu:

„6. Podmioty zapewniają, by podlegające im obiekty energetycznego spalania inne niż te, o których mowa w załączniku IV rozdział IV sekcja 2 i w których wykorzystuje się produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne jako paliwo, spełniały ogólne warunki i szczególne wymogi określone odpowiednio w załączniku III rozdziały IV i V i były zatwierdzone przez właściwy organ zgodnie z art. 24 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 1069/2009.

7. Właściwy organ zatwierdza wyłącznie obiekty energetycznego spalania, o których mowa w ust. 6 i w których wykorzystuje się produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego i produkty pochodne jako paliwo do spalania, jeśli spełnione są następujące warunki:

- a) obiekty energetycznego spalania wchodzą w zakres zastosowania rozdziału V załącznika III do niniejszego rozporządzenia;
- b) obiekty energetycznego spalania spełniają wszystkie odpowiednie ogólne warunki i szczególne wymogi określone w rozdziałach IV i V załącznika III do niniejszego rozporządzenia;
- c) wprowadzono procedury administracyjne zapewniające, by spełnianie wymogów w zakresie zatwierdzania obiektów energetycznego spalania było sprawdzane corocznie.

8. W przypadku wykorzystania obornika pochodzącego od drobiu jako paliwa do spalania zgodnie z załącznikiem III rozdział V oprócz zasad, o których mowa w ust. 7 niniejszego artykułu, zastosowanie mają następujące zasady:

- a) wniosek o zatwierdzenie składany przez podmiot właściwemu organowi zgodnie z art. 24 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 1069/2009 musi zawierać dowody, potwierdzone przez właściwy organ lub przez organizację zawodową upoważnioną przez właściwe organy państwa członkowskiego, świadczące o tym, że obiekt energetycznego spalania, w którym wykorzystuje się obornik pochodzący od drobiu jako paliwo, w pełni spełnia wymogi dotyczące dopuszczalnej wielkości emisji oraz wymogi w zakresie monitorowania określone w rozdziale V sekcja B pkt 4 w załączniku III do niniejszego rozporządzenia;

- b) procedura zatwierdzenia przewidziana w art. 44 rozporządzenia (WE) nr 1069/2009 nie jest zakończona, dopóki w ciągu pierwszych sześciu miesięcy działania obiektu energetycznego spalania nie zostaną przeprowadzone przez właściwy organ lub przez organizację zawodową upoważnioną przez ten organ co najmniej dwie następujące po sobie kontrole, przy czym jedna z nich musi być niezapowiedziana, a wszystkie muszą obejmować niezbędne pomiary temperatury i emisji. Ostateczne zatwierdzenie może zostać przyznane po stwierdzeniu, że wyniki tych kontroli wykazują zgodność z parametrami określonymi w rozdziale V sekcja B pkt 4 załącznika III do niniejszego rozporządzenia.”;
- 2) w załącznikach III i XVI wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Przez trwający dwa lata okres przejściowy, licząc od daty, o której mowa w art. 3 akapit pierwszy, państwa członkowskie nadal mogą zezwalać na eksploatację obiektów energetycznego spalania, które wykorzystują tłuszcze wytopione lub obornik pochodzący od drobiu jako paliwo i zostały zatwierdzone zgodnie z prawodawstwem krajowym.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 15 lipca 2014 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 3 czerwca 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W załącznikach III i XVI do rozporządzenia (UE) nr 142/2011 wprowadza się następujące zmiany:

1) w załączniku III wprowadza się następujące zmiany:

a) w załączniku III tytuł otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK III

USUWANIE, ODZYSK I WYKORZYSTYWANIE JAKO PALIWO”;

b) dodaje się rozdziały IV i V w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ IV

OGÓLNE WYMOGI W ZAKRESIE WYKORZYSTYWANIA PRODUKTÓW UBOCZNYCH POCHODZENIA ZWIERZĘCEGO I PRODUKTÓW POCHODNYCH JAKO PALIWO

Sekcja 1

Ogólne wymogi dotyczące spalania produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych jako paliwo

1. Podmioty prowadzące obiekty energetycznego spalania, o których mowa w art. 6 ust. 6, zapewniają w prowadzonych przez siebie obiektach energetycznego spalania spełnienie następujących warunków:

- a) produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego i produkty pochodne, które mają być wykorzystane jako paliwo, muszą być użyte do tego celu tak szybko, jak to możliwe, lub przechowywane w bezpiecznych warunkach do chwili użycia;
- b) w odniesieniu do obiektów energetycznego spalania muszą być stosowane odpowiednie środki w celu zapewnienia, by czyszczenie i dezynfekcja pojemników i pojazdów były przeprowadzane w wyznaczonych obszarach na terenie tych obiektów, z których można zebrać i usunąć ścieki zgodnie z prawodawstwem Unii, aby uniknąć ryzyka zanieczyszczenia środowiska.

Na zasadzie odstępstwa od wymogów określonych w akapicie pierwszym pojemniki i pojazdy wykorzystywane do transportu tłuszczów wytopionych mogą być czyszczone i dezynfekowane na terenie obiektu, w którym nastąpił załadunek, lub na terenie innego obiektu zatwierdzonego lub zarejestrowanego zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1069/2009;

- c) obiekty energetycznego spalania muszą być zlokalizowane na dobrze odwodnionym, twardym podłożu;
 - d) w odniesieniu do obiektów energetycznego spalania muszą być stosowane środki służące ochronie przeciw szkodnikom. Do tego celu należy stosować udokumentowany program zwalczania szkodników;
 - e) pracownicy muszą mieć zapewniony dostęp do odpowiednich pomieszczeń służących higienie osobistej, takich jak toalety, przebieralnie i umywalnie, jeśli jest to konieczne dla zapobieżenia skażeniu sprzętu mającego kontakt ze zwierzętami utrzymywanymi w warunkach fermowych lub paszą dla tych zwierząt;
 - f) dla wszystkich części obiektu energetycznego spalania należy ustanowić i udokumentować procedury w zakresie czyszczenia i dezynfekcji. Do czyszczenia należy zapewnić odpowiednie wyposażenie i środki czystości;
 - g) kontrola higieny musi obejmować regularne inspekcje środowiska i wyposażenia. Harmonogram inspekcji i ich wyniki muszą być udokumentowane i przechowywane przez co najmniej dwa lata;
 - h) w przypadku wykorzystania tłuszczów wytopionych jako paliwa do spalania w stacjonarnych silnikach spalinowych wewnętrznego spalania umieszczonych na terenie zatwierdzonego lub zarejestrowanego zakładu przetwórstwa spożywczego lub przetwarzania pasz przetwarzanie żywności lub paszy na tym samym terenie musi odbywać się z zachowaniem ścisłego oddzielenia.
2. Podmioty prowadzące obiekty energetycznego spalania podejmują wszystkie niezbędne środki ostrożności dotyczące odbioru produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych w celu zapobieżenia ryzyku dla zdrowia ludzi i zwierząt oraz dla środowiska lub ograniczenia go w maksymalnym możliwym zakresie.
3. Zwierzęta nie mogą mieć dostępu do obiektu energetycznego spalania, do produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych przeznaczonych do spalania ani do popiołu powstałego w wyniku spalania.

4. Jeśli obiekt energetycznego spalania znajduje się na terenie gospodarstwa rolnego, w którym utrzymywane są gatunki zwierząt, od których lub z których pozyskuje się żywność:
 - a) należy zapewnić całkowite fizyczne oddzielenie sprzętu służącego do spalania od zwierząt, w tym od ich paszy i ściółki;
 - b) sprzęt musi być przeznaczony wyłącznie do obsługi obiektu energetycznego spalania i nie może być używany w żadnym innym miejscu na terenie gospodarstwa, chyba że przed takim użyciem został skutecznie wyczyszczony i zdezynfekowany;
 - c) pracownicy obiektu energetycznego spalania muszą zmieniać odzież wierzchnią i obuwie, a także stosować środki higieny osobistej przed podjęciem czynności wymagających kontaktu ze zwierzętami, ich paszą lub wyściółką na terenie danego gospodarstwa lub innych gospodarstw.
5. Produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego i produkty pochodne oczekujące na spalanie jako paliwo oraz pozostałości procesu spalania muszą być przechowywane na zamkniętym, zakrytym, przeznaczonym specjalnie do tego celu obszarze lub w zakrytych i szczelnych pojemnikach.
6. Spalanie produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych odbywa się w warunkach zapewniających ochronę przed zanieczyszczeniem krzyżowym paszy lub zwierząt.

Sekcja 2

Warunki eksploatacji obiektów energetycznego spalania

1. Obiekty energetycznego spalania muszą być zaprojektowane, zbudowane, wyposażone i eksploatowane w taki sposób, aby nawet w najbardziej niekorzystnych warunkach produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego i produkty pochodne poddawane były przez co najmniej 2 sekundy działaniu temperatury 850 °C lub przez co najmniej 0,2 sekundy — działaniu temperatury 1 100 °C.
2. Temperatura gazu powstającego w wyniku tego procesu wzrasta w sposób kontrolowany i liniowy do 850 °C na czas 2 sekund lub do 1 100 °C na czas 0,2 sekundy.

Temperaturę należy mierzyć blisko wewnętrznej ściany lub w innym reprezentatywnym punkcie komory spalania, na który zezwolił właściwy organ.
3. Do monitorowania parametrów i warunków istotnych dla procesu spalania używa się technik zautomatyzowanych.
4. Wyniki pomiarów temperatury rejestruje się automatycznie i przedstawia we właściwy sposób, aby umożliwić właściwemu organowi sprawdzenie zgodności z dozwolonymi warunkami eksploatacji, o których mowa w pkt 1 i 2, zgodnie z procedurami, które ustali właściwy organ.
5. Podmiot prowadzący obiekt energetycznego spalania zapewnia spalanie paliwa w taki sposób, by zawartość całkowitego węgla organicznego w żużlu i popiołach paleniskowych nie przekraczała 3 % lub by straty podczas prażenia wynosiły poniżej 5 % suchej masy materiału.

Sekcja 3

Pozostałości spalania

1. Minimalizuje się ilość i szkodliwość pozostałości spalania. Tego rodzaju pozostałości należy odzyskać lub, jeśli nie jest to wskazane, usunąć lub wykorzystać zgodnie z odpowiednimi przepisami Unii.
2. Suche pozostałości, w tym pył, są transportowane i tymczasowo przechowywane w zamkniętych pojemnikach lub w inny sposób zapobiegający ich rozprzestrzenieniu się do środowiska.

Sekcja 4

Awaria lub nieprawidłowe warunki działania

1. Obiekt energetycznego spalania jest wyposażony w urządzenia automatycznie zatrzymujące eksploatację w razie awarii lub nieprawidłowych warunków działania do czasu przywrócenia normalnych warunków pracy.
2. Produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego i produkty pochodne, które nie uległy pełnemu spalaniu, poddaje się ponownemu spalaniu lub usuwa się je w sposób określony w art. 12, 13 i 14 rozporządzenia (WE) nr 1069/2009, z wyjątkiem usunięcia na zatwierdzone składowisko odpadów.

ROZDZIAŁ V

RODZAJE OBIEKTÓW I PALIW, KTÓRE MOŻNA WYKORZYSTYWAĆ DO SPALANIA, ORAZ WYMOGI SZCZEGÓŁOWE DLA OKREŚLONYCH RODZAJÓW OBIEKTÓW**A. Stacjonarne silniki spalinowe wewnętrznego spalania****1. Materiał wyjściowy:**

W tym procesie może być wykorzystywana frakcja tłuszczu pochodząca z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego należących do wszystkich kategorii, o ile spełnia ona następujące warunki:

- a) o ile nie wykorzystuje się oleju z ryb lub tłuszczu wytapianego wyprodukowanego odpowiednio zgodnie z sekcją VIII lub XII załącznika III do rozporządzenia (WE) nr 853/2004, frakcja tłuszczu pochodząca z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego w pierwszej kolejności musi zostać przetworzona z wykorzystaniem następujących metod:
 - (i) w przypadku frakcji tłuszczu pochodzącej z materiałów kategorii 1 lub 2 stosuje się jedną z metod przetwarzania nr 1–5 zgodnie z załącznikiem IV rozdział III.

Jeśli wspomniany tłuszcz transportowany jest z wykorzystaniem zamkniętego systemu transportującego, którego nie można obejść, z zakładu przetwórczego z przeznaczeniem do natychmiastowego i bezpośredniego spalania, i o ile system ten został zatwierdzony przez właściwy organ, nie wymaga się trwałego oznakowania triheptanem glicerolu (GTH), o którym mowa w załączniku VIII rozdział V pkt 1;
 - (ii) w przypadku frakcji tłuszczu z materiału kategorii 3 stosuje się jedną z metod przetwarzania nr 1–5 lub metodę przetwarzania nr 7 zgodnie z załącznikiem IV rozdział III;
 - (iii) w przypadku materiałów pochodzących z ryb stosuje się metody przetwarzania nr 1–7 zgodnie z załącznikiem IV rozdział III;
- b) frakcję tłuszczu należy oddzielić od białka, a w przypadku tłuszczu pochodzącego od przeżuwaczy, przewidzianego do spalania w innym zakładzie, należy usunąć nierozpuszczalne zanieczyszczenia przekraczające 0,15 % wagowo.

2. Metoda:

Spalanie tłuszczu zwierzęcego jako paliwa w stacjonarnych silnikach spalinowych wewnętrznego spalania odbywa się w następujący sposób:

- a) frakcje tłuszczu, o których mowa w pkt 1 lit. a) i b), muszą być spalane:
 - (i) w warunkach określonych w rozdziale IV sekcja 2 pkt 1; lub
 - (ii) z wykorzystaniem parametrów procesu gwarantujących osiągnięcie takiego samego wyniku, jaki zapewniają warunki wspomniane w ppkt (i), oraz zatwierdzonych przez właściwy organ;
- b) nie można zezwolić na spalanie materiału pochodzenia zwierzęcego innego niż tłuszcz zwierzęcy;
- c) tłuszcz zwierzęcy pochodzący z kategorii 1 lub 2 spalany w miejscu zatwierdzonym lub zarejestrowanym zgodnie z rozporządzeniami (WE) nr 852/2004, (WE) 853/2004, (WE) 183/2005 lub w miejscach publicznych musi najpierw zostać przetworzony z wykorzystaniem metody przetwarzania nr 1, tak jak określono w załączniku IV rozdział III;
- d) spalanie tłuszczu zwierzęcego musi się odbywać zgodnie z przepisami Unii dotyczącymi ochrony środowiska, w szczególności z uwzględnieniem norm i wymogów określonych w tych przepisach i wymogów związanych z najlepszymi dostępnymi technikami kontroli i monitorowania emisji.

3. Warunki eksploatacji:

Na zasadzie odstępstwa od wymogów określonych w rozdziale IV sekcja 2 pkt 2 akapit pierwszy właściwy organ odpowiedzialny za kwestie środowiskowe może zatwierdzić wymogi oparte o inne parametry procesu zapewniające takie same skutki dla środowiska.

B. Znajdujące się na terenie gospodarstwa rolnego obiekty energetycznego spalania, w których wykorzystuje się obornik pochodzący od drobiu jako paliwo**1. Typ instalacji:**

Znajdujący się na terenie gospodarstwa obiekt energetycznego spalania o całkowitej nominalnej mocy cieplnej nieprzekraczającej 5 MW.

2. Materiał wyjściowy i zasięg:

Wyłącznie nieprzetworzony obornik pochodzący od drobiu, o którym mowa w art. 9 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1069/2009 i który ma być wykorzystany jako paliwo do spalania zgodnie z wymogami określonymi w pkt 3–5.

W znajdujących się na terenie gospodarstw rolnych obiektach energetycznego spalania, o których mowa w pkt 1, nie zezwala się na spalanie jako paliwo innych produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych ani obornika pochodzącego od innych gatunków lub wytworzonego poza gospodarstwem.

3. Szczegółowe wymogi dotyczące obornika pochodzącego od drobiu wykorzystywanego jako paliwo do spalania:

- a) obornik przechowuje się w bezpieczny sposób w zamkniętej strefie składowania, aby zminimalizować potrzebę dalszego kontaktu z nim oraz zapobiec zanieczyszczeniu krzyżowemu innych obszarów gospodarstwa, w którym utrzymuje się gatunki zwierząt, od których lub z których pozyskuje się żywność;
- b) znajdujące się na terenie gospodarstw rolnych obiekty energetycznego spalania muszą być wyposażone w:
 - (i) automatyczny system zarządzania paliwem w celu umieszczenia paliwa bezpośrednio w komorze spalania bez potrzeby dalszego kontaktu z nim;
 - (ii) palnik pomocniczy używany podczas rozruchu i zatrzymywania eksploatacji w celu zapewnienia, by przez cały czas trwania tych operacji i przez cały czas pozostawiania niespalonego materiału w komorze spalania spełnione były wymogi dotyczące temperatury określone w rozdziale IV sekcja 2 pkt 2;

4. Dopuszczalne wielkości emisji i wymogi dotyczące monitorowania:

- a) emisje dwutlenku siarki, tlenków azotu (tj. sumy tlenku azotu i dwutlenku azotu wyrażonej jako dwutlenek azotu) i cząstek stałych nie przekraczają następujących dopuszczalnych wielkości wyrażonych jako mg/Nm³ przy temperaturze 273,15 K, pod ciśnieniem 101,3 kPa i przy zawartości tlenu wynoszącej 11 % po korekcie dla zawartości pary wodnej w gazach odlotowych:

Zanieczyszczenie	Dopuszczalna wielkość emisji w mg/Nm ³
Dwutlenek siarki	50
Tlenki azotu (jako NO ₂)	200
Cząstki stałe	10

- b) podmiot prowadzący znajdujący się na terenie gospodarstwa rolnego obiekt energetycznego spalania przeprowadza co najmniej raz w roku pomiary dwutlenku siarki, tlenków azotu i cząstek stałych.

Alternatywnie do pomiarów, o których mowa w akapicie pierwszym, w celu określenia wielkości emisji dwutlenku siarki można stosować inne procedury zweryfikowane i zatwierdzone przez właściwy organ.

Monitorowanie prowadzone jest przez podmiot lub w jego imieniu zgodnie z normami CEN. Jeśli normy CEN nie są dostępne, stosuje się normy ISO, normy krajowe lub inne normy międzynarodowe, które zapewniają dostarczenie danych o równoważnej jakości naukowej;

- c) wszystkie wyniki są rejestrowane, przetwarzane i prezentowane w sposób umożliwiający właściwemu organowi weryfikację ich zgodności z dopuszczalnymi wielkościami emisji;
- d) w przypadku znajdujących się na terenie gospodarstw rolnych obiektów energetycznego spalania, wykorzystujących dodatkowe urządzenia służące redukcji emisji w celu spełnienia wymagań dotyczących dopuszczalnych wielkości emisji, skuteczne funkcjonowanie takich urządzeń jest monitorowane w sposób ciągły, a wyniki monitorowania są rejestrowane;
- e) jeśli nie są spełnione dopuszczalne wielkości emisji, o których mowa w lit. a), lub jeśli znajdujący się na terenie gospodarstwa rolnego obiekt energetycznego spalania nie spełnia wymogów określonych w rozdziale IV sekcja 2 pkt 1, podmiot prowadzący obiekt niezwłocznie informuje właściwy organ i stosuje środki niezbędne do zapewnienia przywrócenia zgodności w możliwie najkrótszym czasie. Jeżeli przywrócenie zgodności nie jest możliwe, właściwy organ zawiesza eksploatację obiektu i cofa jego zatwierdzenie.

5. Zmiany w działaniu i awarie:

- a) podmiot informuje właściwy organ o wszelkich planowanych, wpływających na wielkość emisji zmianach w znajdującym się na terenie gospodarstwa rolnego obiekcie energetycznego spalania co najmniej miesiąc przed dniem wprowadzenia zmian;
- b) podmiot stosuje niezbędne środki w celu zapewnienia, by okresy rozruchu i zatrzymania eksploatacji znajdującego się na terenie gospodarstwa rolnego obiektu energetycznego spalania i wszelkie niesprawności trwały możliwie najkrócej. W przypadku niesprawności lub awarii dodatkowych urządzeń służących do redukcji emisji operator natychmiast informuje o tym właściwy organ.”;

2) w załączniku XVI rozdział III dodaje się sekcję w brzmieniu:

„Sekcja 12

Urzędowe kontrole dotyczące zatwierdzonych obiektów, w których spala się tłuszcz zwierzęcy i obornik pochodzący od drobiu jako paliwo

Właściwy organ przeprowadza kontrole dokumentów zatwierdzonych obiektów, w których spala się tłuszcz zwierzęcy i obornik pochodzący od drobiu jako paliwo, o których mowa w załączniku III rozdział V, zgodnie z procedurami, o których mowa w art. 6 ust. 7 i art. 8.”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 593/2014**z dnia 3 czerwca 2014 r.****ustanawiające wykonawcze standardy techniczne w odniesieniu do formatu powiadomienia
zgodnie z art. 16 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 345/2013
w sprawie europejskich funduszy venture capital****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 345/2013 z dnia 17 kwietnia 2013 r. w sprawie europejskich funduszy venture capital ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 16 ust. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 16 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 345/2013 zobowiązuje właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia europejskiego funduszu venture capital (EuVECA) do powiadomienia właściwych organów przyjmującego państwa członkowskiego i Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA) o wszelkich wydarzeniach związanych z paszportem dla zarządzających kwalifikowalnym funduszem venture capital. Artykuł 21 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 345/2013 zobowiązuje również właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia do poinformowania właściwych organów przyjmującego państwa członkowskiego o usunięciu zarządzającego EuVECA z rejestru.
- (2) Biorąc pod uwagę, że ESMA nie opracował jeszcze specjalnego narzędzia informatycznego na potrzeby wspomnianego powiadomienia, pismo przesłane pocztą elektroniczną jest najbardziej odpowiednim formatem dla dokonywania tego rodzaju powiadomień między właściwymi organami a ESMA. W związku z tym ESMA powinien sporządzić i podać do wiadomości wszystkich właściwych organów wykaz odpowiednich adresów poczty elektronicznej.
- (3) Podstawę niniejszego rozporządzenia stanowi projekt wykonawczych standardów technicznych przedłożonych Komisji przez ESMA.
- (4) Biorąc pod uwagę ograniczony zakres i wpływ formatu powiadomienia oraz biorąc pod uwagę fakt, iż jedynie właściwe organy będą wykorzystywały ustalony format powiadomienia, ESMA nie przeprowadził konsultacji społecznych na temat wprowadzenia tego formatu powiadomienia. ESMA zasięgnął opinii Grupy Interesariuszy z Sektora Giełd i Papierów Wartościowych powołanej zgodnie z art. 37 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 ⁽²⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1**Przedmiot**

Niniejsze rozporządzenie określa format powiadomienia przekazywanego między właściwymi organami a ESMA w odniesieniu do informacji nadzorczych dotyczących wydarzeń przewidzianych w art. 16 ust. 1 i art. 21 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 345/2013.

Artykuł 2**Format powiadomienia**

Właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia europejskiego funduszu venture capital powiadamia za pośrednictwem poczty elektronicznej właściwe organy przyjmujących państw członkowskich i ESMA o wydarzeniach wymienionych w art. 16 ust. 1 i art. 21 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 345/2013 poprzez wypełnienie formularza, którego wzór znajduje się w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 115 z 25.4.2013, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84).

*Artykuł 3***Wykaz adresów poczty elektronicznej**

Każdy właściwy organ zgłasza do ESMA odpowiedni adres poczty elektronicznej do celów powiadamiania o informacjach nadzorczych.

ESMA podaje do wiadomości wszystkich właściwych organów wykaz odpowiednich adresów poczty elektronicznej, w tym odpowiedni adres poczty elektronicznej ESMA.

*Artykuł 4***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 3 czerwca 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Powiadomienie o rejestracji zarządzającego europejskim funduszem venture capital (EuVECA) lub powiadomienie o uaktualnieniu informacji już zgłoszonych

Powiadomienie dokonane przez *(nazwa organu)* o rejestracji zarządzającego EuVECA lub powiadomienie o uaktualnieniu informacji już zgłoszonych

(Nazwa organu państwa członkowskiego pochodzenia) powiadamia, że:

(nazwa lub imię i nazwisko zarządzającego EuVECA),

z siedzibą pod adresem *(adres siedziby zarządzającego)*

został zarejestrowany przez *(nazwa organu)* zgodnie z art. 14 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 345/2013 jako zarządzający funduszami wymienionymi w tabeli poniżej. Zarządzający zamierza wprowadzać EuVECA do obrotu w państwach członkowskich wymienionych w tabeli poniżej.

Nazwa EuVECA	Siedziba	Przyjmujące państwo członkowskie

Instrukcje:

Proszę wskazać, czy powiadamiają Państwo o zmianach dotyczących informacji już zgłoszonych w poprzednim powiadomieniu: Tak ☐ Nie ☐

Jeżeli tak, proszę wskazać informacje, które chciałoby Państwo zmienić:

- ☐ Dodanie nowego EuVECA
- ☐ Dodanie nowej siedziby dla ustanowienia EuVECA
- ☐ Dodanie nowego państwa członkowskiego, w którym zarządzający zamierza wprowadzać do obrotu EuVECA
- ☐ Usunięcie z rejestru krajowego zarządzających funduszami EuVECA zgodnie z art. 21 ust. 2 lit. b) rozporządzenia w sprawie EuVECA ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ W takim przypadku proszę zastąpić tekst, który widnieje po adresie siedziby zarządzającego, następującym tekstem: „został usunięty z rejestru krajowego zarządzających funduszami EuVECA zgodnie z art. 21 ust. 2 lit. b) rozporządzenia w sprawie EuVECA”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 594/2014**z dnia 3 czerwca 2014 r.****ustanawiające wykonawcze standardy techniczne w odniesieniu do formatu powiadomienia zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 346/2013 w sprawie europejskich funduszy na rzecz przedsiębiorczości społecznej****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 346/2013 z dnia 17 kwietnia 2013 r. w sprawie europejskich funduszy na rzecz przedsiębiorczości społecznej ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 17 ust. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 17 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 346/2013 zobowiązuje właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia europejskiego funduszu na rzecz przedsiębiorczości społecznej (EuSEF) do powiadomienia właściwych organów przyjmującego państwa członkowskiego i Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA) o wszelkich wydarzeniach związanych z paszportem dla zarządzających kwalifikowalnym funduszem na rzecz przedsiębiorczości społecznej. Artykuł 22 ust. 3 wspomnianego rozporządzenia zobowiązuje również właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia do poinformowania właściwych organów przyjmującego państwa członkowskiego o usunięciu zarządzającego EuSEF z rejestru.
- (2) Biorąc pod uwagę, że ESMA nie opracował jeszcze specjalnego narzędzia informatycznego na potrzeby wspomnianego powiadomienia, pismo przesłane pocztą elektroniczną jest najbardziej odpowiednim formatem dla dokonywania tego rodzaju powiadomień między właściwymi organami a ESMA. W związku z tym ESMA powinien sporządzić i podać do wiadomości wszystkich właściwych organów wykaz odpowiednich adresów poczty elektronicznej.
- (3) Podstawę niniejszego rozporządzenia stanowi projekt wykonawczych standardów technicznych przedłożonych Komisji przez ESMA.
- (4) Biorąc pod uwagę ograniczony zakres i wpływ formatu powiadomienia oraz biorąc pod uwagę fakt, iż jedynie właściwe organy będą wykorzystywały ustalony format powiadomienia, ESMA nie przeprowadził konsultacji społecznych na temat wprowadzenia tego formatu powiadomienia. ESMA zasięgnął opinii Grupy Interesariuszy z Sektora Giełd i Papierów Wartościowych powołanej zgodnie z art. 37 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 ⁽²⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1**Przedmiot**

Niniejsze rozporządzenie określa format powiadomienia przekazywanego między właściwymi organami a ESMA w odniesieniu do informacji nadzorczych dotyczących wydarzeń przewidzianych w art. 17 ust. 1 i art. 22 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 346/2013.

Artykuł 2**Format powiadomienia**

Właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia europejskiego funduszu na rzecz przedsiębiorczości społecznej powiadamia za pośrednictwem poczty elektronicznej właściwe organy przyjmujących państw członkowskich i ESMA o wydarzeniach wymienionych w art. 17 ust. 1 i art. 22 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 346/2013 poprzez wypełnienie formularza, którego wzór znajduje się w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 115 z 25.4.2013, s. 18.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84).

*Artykuł 3***Wykaz adresów poczty elektronicznej**

Każdy właściwy organ zgłasza do ESMA odpowiedni adres poczty elektronicznej do celów powiadamiania o informacjach nadzorczych.

ESMA podaje do wiadomości wszystkich właściwych organów wykaz odpowiednich adresów poczty elektronicznej, w tym odpowiedni adres poczty elektronicznej ESMA.

*Artykuł 4***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 3 czerwca 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Powiadomienie o rejestracji zarządzającego europejskim funduszem na rzecz przedsiębiorczości społecznej (EuSEF) lub powiadomienie o uaktualnieniu informacji już zgłoszonych

Powiadomienie dokonane przez (nazwa organu) o rejestracji zarządzającego EuSEF lub uaktualnienie informacji już zgłoszonych

(Nazwa organu państwa członkowskiego pochodzenia) powiadamia, że:

(nazwa lub imię i nazwisko zarządzającego EuSEF),

z siedzibą pod adresem (adres siedziby zarządzającego)

został zarejestrowany przez (nazwa organu) zgodnie z art. 15 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 346/2013 jako zarządzający funduszami wymienionymi w tabeli poniżej. Zarządzający zamierza wprowadzać EuSEF do obrotu w państwach członkowskich wymienionych w tabeli poniżej.

Nazwa EuSEF	Siedziba	Przyjmujące państwo członkowskie

Instrukcje:

Proszę wskazać, czy powiadamiają Państwo o zmianach dotyczących informacji już zgłoszonych w poprzednim powiadomieniu: Tak ☐ Nie ☐

Jeżeli tak, proszę wskazać informacje, które chciałoby Państwo zmienić:

- ☐ Dodanie nowego EuSEF
- ☐ Dodanie nowej siedziby dla ustanowienia EuSEF
- ☐ Dodanie nowego państwa członkowskiego, w którym zarządzający zamierza wprowadzać do obrotu EuSEF
- ☐ Usunięcie z rejestru krajowego zarządzających funduszami EuSEF zgodnie z art. 22 ust. 2 lit. b) rozporządzenia w sprawie EuSEF⁽¹⁾.

⁽¹⁾ W takim przypadku proszę zastąpić tekst, który widnieje po adresie siedziby zarządzającego, następującym tekstem: „został usunięty z rejestru krajowego zarządzających funduszami EuSEF zgodnie z art. 22 ust. 2 lit. b) rozporządzenia w sprawie EuSEF”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 595/2014**z dnia 3 czerwca 2014 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczególne zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje — zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej — kryteria, na których podstawie ustalania Komisja ustala standardowe wartości dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.
- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 3 czerwca 2014 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	MK	77,0
	TR	62,5
	ZZ	69,8
0707 00 05	AL	25,2
	MK	39,8
	TR	119,2
	ZZ	61,4
0709 93 10	TR	112,1
	ZZ	112,1
0805 50 10	TR	121,8
	ZA	122,4
	ZZ	122,1
0808 10 80	AR	104,5
	BR	95,8
	CL	97,0
	CN	98,5
	NZ	135,3
	US	142,6
	UY	70,3
	ZA	139,5
	ZZ	110,4
0809 10 00	TR	178,3
	ZZ	178,3
0809 29 00	TR	387,8
	ZZ	387,8

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

DECYZJE

DECYZJA RADY

z dnia 6 maja 2014 r.

w sprawie wytycznych dotyczących polityki zatrudnienia państw członkowskich na rok 2014

(2014/322/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 148 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

uwzględniając opinię Komitetu Zatrudnienia,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 145 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) stanowi, że państwa członkowskie i Unia mają działać w celu wypracowania skoordynowanej strategii dla zatrudnienia, a w szczególności na rzecz wspierania wysokiego poziomu kwalifikacji i wyszkolenia pracowników i ich zdolności do dostosowywania się, oraz wspierania reagujących na zmiany gospodarcze rynków pracy, mając na względzie osiągnięcie celów określonych w art. 3 Traktatu o Unii Europejskiej.
- (2) Zaproponowana przez Komisję strategia „Europa 2020” umożliwia Unii ukierunkowanie swojej gospodarki na inteligentny i zrównoważony wzrost, sprzyjający włączeniu społecznemu, któremu towarzyszy wysoki poziom zatrudnienia, wydajności i spójności społecznej. W dniu 13 czerwca 2010 r. Rada przyjęła zalecenie w sprawie ogólnych wytycznych polityk gospodarczych państw członkowskich i Unii ⁽³⁾. Ponadto Rada przyjęła decyzję 2010/707/UE ⁽⁴⁾ („wytyczne dotyczące zatrudnienia”). Ten zbiór wytycznych stanowi zintegrowane wytyczne w sprawie realizacji strategii „Europa 2020” („zintegrowane wytyczne”). Pięć głównych celów, które wyszczególniono w ramach zintegrowanych wytycznych, to cele wspólne, które wytyczają kierunek działań państw członkowskich, uwzględniając ich pozycje wyjściowe i uwarunkowania krajowe, jak również pozycję wyjściową i uwarunkowania Unii. Europejska strategia zatrudnienia ma kluczowe znaczenie dla wdrażania celów strategii Europa 2020 w zakresie zatrudnienia i rynku pracy.
- (3) Zintegrowane wytyczne są zgodne z konkluzjami Rady Europejskiej z dnia 17 czerwca 2010 r. Wyznaczają one dokładny kierunek, w jakim państwa członkowskie powinny zmierzać, opracowując swoje krajowe programy reform i wdrażając reformy. Wytyczne dotyczące zatrudnienia powinny stanowić podstawę dla wszelkich zaleceń, jakie Rada może kierować do poszczególnych państw członkowskich na mocy art. 148 ust. 4 TFUE, równoległe z indywidualnymi zaleceniami kierowanymi do państw członkowskich na podstawie art. 121 ust. 2 TFUE. Wytyczne dotyczące zatrudnienia powinny stanowić również podstawę opracowania wspólnego sprawozdania o zatrudnieniu, przesyłanego co roku przez Radę i Komisję Europejską do Rady Europejskiej.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 26 lutego 2014 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Opinia z dnia 21 stycznia 2014 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽³⁾ Dz.U. L 191 z 23.7.2010, s. 28.

⁽⁴⁾ Decyzja Rady 2010/707/UE z dnia 21 października 2010 r. w sprawie wytycznych dotyczących polityki zatrudnienia państw członkowskich (Dz.U. L 308 z 24.11.2010, s. 46).

- (4) Analiza krajowych programów reform państw członkowskich zawarta w projekcie wspólnego sprawozdania o zatrudnieniu przyjętego przez Radę dnia 28 lutego 2013 r. wskazuje na to, że państwa członkowskie nadal powinny skupiać wszystkie wysiłki na priorytetowych obszarach, tj. na podnoszeniu współczynnika aktywności zawodowej i ograniczaniu bezrobocia strukturalnego, zwiększaniu zasobów wykwalifikowanej siły roboczej odpowiadającej potrzebom rynku pracy, promowaniu jakości zatrudnienia i uczenia się przez całe życie, poprawie wydajności systemów kształcenia i szkolenia na wszystkich poziomach oraz zwiększaniu liczby osób podejmujących studia wyższe, promowaniu włączenia społecznego i zwalczaniu ubóstwa.
- (5) Wytyczne dotyczące zatrudnienia nie powinny ulegać zmianom do końca 2014 r., aby można było skupić się na ich wdrażaniu. Do końca roku 2014 r. należy ściśle ograniczyć ich aktualizację. W latach 2011, 2012 i 2013 wytycznych dotyczących zatrudnienia nie zmieniano. W 2014 r. również nie należy ich zmieniać,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Wytyczne dotyczące polityki zatrudnienia państw członkowskich określone w załączniku do decyzji 2010/707/UE obowiązują również w 2014 r., a państwa członkowskie uwzględniają je w swojej polityce zatrudnienia.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 6 maja 2014 r.

W imieniu Rady
G. STOURNARAS
Przewodniczący

DECYZJA RADY**z dnia 19 maja 2014 r.****uchylająca decyzję 2010/371/UE w sprawie zakończenia konsultacji z Republiką Madagaskaru na mocy art. 96 Umowy o partnerstwie AKP–UE**

(2014/323/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając Umowę o partnerstwie między członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku, z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony, podpisaną w Kotonu dnia 23 czerwca 2000 r. ⁽¹⁾, zmienioną w Luksemburgu dnia 25 czerwca 2005 r. ⁽²⁾ i Wagadugu dnia 22 czerwca 2010 r. ⁽³⁾, zwaną dalej „umową o partnerstwie AKP–UE”, w szczególności jej art. 96,

uwzględniając Umowę wewnętrzną między przedstawicielami rządów państw członkowskich, zebranymi w Radzie, w sprawie przyjęcia środków i ustanowienia procedur w celu wykonania Umowy o partnerstwie AKP–UE ⁽⁴⁾, w szczególności jej art. 3,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

zgodnie z wnioskiem Wysokiej Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje,

- (1) Decyzja Rady 2010/371/UE ⁽⁵⁾ została przyjęta w celu wdrożenia właściwych środków w związku z pogwałceniem zasadniczych postanowień, o których mowa w art. 9 tej umowy.
- (2) Okres obowiązywania tych środków został — decyzją Rady 2011/324/UE ⁽⁶⁾ — przedłużony do dnia 6 grudnia 2011 r., środki zostały zmienione, a okres ich obowiązywania — przedłużony do dnia 5 grudnia 2012 r. decyzją Rady 2011/808/UE ⁽⁷⁾, a wreszcie okres ten został przedłużony decyzją Rady 2012/749/UE ⁽⁸⁾ do chwili, gdy Rada stwierdzi — na podstawie wniosku Komisji — że na Madagaskarze odbyły się wiarygodne wybory i przywrócono ład konstytucyjny.
- (3) W dniach 25 października i 20 grudnia 2013 r. na Madagaskarze odbyły się odpowiednio wybory prezydenckie i parlamentarne, w dniach 17 stycznia i 6 lutego 2014 r. odpowiednio ogłoszono oficjalne wyniki, a nowo wybrane instytucje objęły funkcje, co jest dowodem przywrócenia na Madagaskarze porządku konstytucyjnego. W dniu 7 lutego 2014 r. Wysoki Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa przyjął z zadowoleniem przebieg wyborów.
- (4) W związku z tym, że spełnione są warunki określone w załączniku do decyzji 2011/808/UE, w tym przeprowadzenie wiarygodnych wyborów prezydenckich i parlamentarnych, ogłoszenie oficjalnych wyników oraz objęcie funkcji przez nowo wybrane instytucje, co jest dowodem przywrócenia na Madagaskarze porządku konstytucyjnego, należy uchylić obowiązującą decyzję,

⁽¹⁾ Dz.U. L 317 z 15.12.2000, s. 3.

⁽²⁾ Umowa zmieniająca Umowę o partnerstwie między członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku, z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej Państwami Członkowskimi, z drugiej strony, podpisaną w Kotonu dnia 23 czerwca 2000 r. (Dz.U. L 299 z 11.8.2005, s. 27).

⁽³⁾ Umowa zmieniająca po raz drugi Umowę o partnerstwie między członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku, z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony, podpisaną w Kotonu dnia 23 czerwca 2000 r., zmienioną po raz pierwszy w Luksemburgu dnia 25 czerwca 2005 r. (Dz.U. L 287 z 4.11.2010, s. 3).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 317 z 15.12.2000, s. 376.

⁽⁵⁾ Decyzja Rady 2010/371/UE z dnia 7 czerwca 2010 r. w sprawie zakończenia konsultacji z Republiką Madagaskaru na mocy art. 96 Umowy o partnerstwie AKP–UE (Dz.U. L 169 z 3.7.2010, s. 13).

⁽⁶⁾ Decyzja Rady 2011/324/UE z dnia 30 maja 2011 r. dotycząca przedłużenia obowiązywania decyzji 2010/371/UE w sprawie zakończenia konsultacji z Republiką Madagaskaru na mocy art. 96 umowy o partnerstwie AKP–UE (Dz.U. L 146 z 1.6.2011, s. 2).

⁽⁷⁾ Decyzja Rady 2011/808/UE z dnia 5 grudnia 2011 r. dotycząca zmiany i przedłużenia obowiązywania decyzji 2010/371/UE w sprawie zakończenia konsultacji z Republiką Madagaskaru na mocy art. 96 umowy o partnerstwie AKP–UE (Dz.U. L 324 z 7.12.2012, s. 1).

⁽⁸⁾ Decyzja Rady 2012/749/UE z dnia 3 grudnia 2012 r. w sprawie przedłużenia okresu stosowania decyzji 2010/371/UE w sprawie zakończenia konsultacji z Republiką Madagaskaru na mocy art. 96 umowy o partnerstwie AKP–UE (Dz.U. L 333 z 5.12.2012, s. 46).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Decyzja Rady 2010/371/UE zostaje uchylona.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 maja 2014 r.

W imieniu Rady
C. ASHTON
Przewodniczący

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI**z dnia 3 czerwca 2014 r.****w sprawie zatwierdzenia systemu „Gafta Trade Assurance Scheme” w odniesieniu do wykazania spełnienia kryteriów zrównoważonego rozwoju zgodnie z dyrektywami Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE oraz 98/70/WE**

(2014/324/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniającą i w następstwie uchylającą dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 18 ust. 6,

uwzględniając dyrektywę 98/70/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 1998 r. odnoszącą się do jakości benzyny i olejów napędowych oraz zmieniającą dyrektywę Rady 93/12/EWG ⁽²⁾, w szczególności jej art. 7c ust. 6,

po konsultacjach z Komitetem ds. Zrównoważonego Charakteru Biopaliw i Biopłynów,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dyrektywach 98/70/WE i 2009/28/WE określono kryteria zrównoważonego rozwoju w odniesieniu do biopaliw. Przepisy art. 7b i 7c oraz załącznika IV do dyrektywy 98/70/WE są podobne do przepisów art. 17 i 18 oraz załącznika V do dyrektywy 2009/28/WE.
- (2) W przypadku gdy biopaliwa i biopłyny mają zostać uwzględnione do celów, o których mowa w art. 17 ust. 1 lit. a), b) i c) dyrektywy 2009/28/WE, państwa członkowskie powinny zobowiązać podmioty gospodarcze do wykazania zgodności biopaliw i biopłynów z kryteriami zrównoważonego rozwoju określonymi w art. 17 ust. 2–5 dyrektywy 2009/28/WE.
- (3) W przypadku gdy podmiot gospodarczy przedstawia dowód lub dane uzyskane w ramach dobrowolnego systemu zatwierdzonego przez Komisję, państwo członkowskie nie powinno wymagać od dostawcy, w zakresie objętym decyzją zatwierdzającą, przedstawiania dalszych dowodów zgodności z kryteriami zrównoważonego rozwoju.
- (4) Wniosek o uznanie, że system „Gafta Trade Assurance Scheme”, zmieniony poprzez „addendum RED”, wykazuje zgodność partii biopaliw z kryteriami zrównoważonego rozwoju ustanowionymi w dyrektywie 98/70/WE i w dyrektywie 2009/28/WE, został przedłożony Komisji dnia 18 lutego 2014 r. System ten może objąć wszystkie surowce odpowiednie dla produkcji biopaliw i ma zasięg globalny. Przedmiotowy system obejmuje etapy handlu surowcami rolniczymi oraz ich transportu i magazynowania na odcinku od gospodarstwa rolnego do pierwszego przetwórcy, a w odniesieniu do pozostałych etapów opiera się na innych dobrowolnych systemach zatwierdzonych przez Komisję. W związku z tym to system „Gafta Trade Assurance Scheme” jest odpowiedzialny za dopilnowanie, aby zatwierdzenie wydane przez Komisję wspomnianym systemom, z którymi współdziała, pozostawało ważne przez cały okres współpracy. Zatwierdzony system należy udostępnić w ramach platformy na rzecz przejrzystości ustanowionej dyrektywą 2009/28/WE.
- (5) W wyniku oceny systemu „Gafta Trade Assurance Scheme” obejmującego „addendum RED” uznano, że obejmuje on w stopniu wystarczającym kryteria zrównoważonego rozwoju określone w dyrektywie 98/70/WE i dyrektywie 2009/28/WE, z wyjątkiem art. 7b ust. 2 dyrektywy 98/70/WE oraz art. 17 ust. 2 dyrektywy 2009/28/WE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 16.

⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 28.12.1998, s. 58.

Zapewnia on dokładne dane na temat elementów, które są niezbędne podmiotom gospodarczym na niższych ogniwach łańcucha kontroli do wykazania zgodności z art. 7b ust. 2 dyrektywy 98/70/WE i art. 17 ust. 2 dyrektywy 2009/28/WE, oraz stosuje metodykę bilansu masy zgodnie z wymogami art. 7c ust. 1 dyrektywy 98/70/WE i art. 18 ust. 1 dyrektywy 2009/28/WE.

- (6) W ramach oceny systemu „Gafta Trade Assurance Scheme” obejmującego „addendum RED” stwierdzono, że spełnia on odpowiednie normy wiarygodności, przejrzystości i niezależności audytu.
- (7) System „Gafta Trade Assurance Scheme” obejmujący „addendum RED” został oceniony w odniesieniu do przepisów obowiązujących w momencie przyjęcia niniejszej decyzji wykonawczej Komisji. W przypadku istotnych zmian podstawy prawnej Komisja przeanalizuje system, aby ustalić, czy w dalszym ciągu odpowiednio uwzględnia on kryteria zrównoważonego rozwoju, w odniesieniu do których został zatwierdzony.
- (8) W przypadku zmian w systemie Komisja przeprowadzi ocenę systemu w celu ustalenia, czy w dalszym ciągu odpowiednio uwzględnia on kryteria zrównoważonego rozwoju, w odniesieniu do których został zatwierdzony.
- (9) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ds. Zrównoważonego Charakteru Biopaliw i Biopłynów,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

System „Gafta Trade Assurance Scheme” obejmujący „addendum RED” (zwany dalej „systemem”), przedłożony Komisji do zatwierdzenia w dniu 18 lutego 2014 r., wykazuje, że partie biopaliw spełniają kryteria zrównoważonego rozwoju ustanowione w art. 17 ust. 3, 4 i 5 dyrektywy 2009/28/WE i w art. 7b ust. 3, 4 i 5 dyrektywy 98/70/WE.

System nie uwzględnia art. 7b ust. 2 dyrektywy 98/70/WE i art. 17 ust. 2 dyrektywy 2009/28/WE, lecz wykorzystuje dokładne dane na potrzeby art. 17 ust. 2 dyrektywy 2009/28/WE i art. 7b ust. 2 dyrektywy 98/70/WE w zakresie, w jakim zapewnia przekazywanie wszystkich istotnych informacji od podmiotów gospodarczych na wyższych ogniwach łańcucha kontroli do podmiotów gospodarczych na niższych ogniwach tego łańcucha.

System może być wykorzystywany do celów wykazania zgodności z przepisami art. 7c ust. 1 dyrektywy 98/70/WE i art. 18 ust. 1 dyrektywy 2009/28/WE na odcinku do pierwszego przetwórcy surowców.

Artykuł 2

Gdyby po przyjęciu niniejszej decyzji zakres systemu uległ takim zmianom, które mogłyby mieć wpływ na przesłanki stanowiące podstawę niniejszej decyzji, o zmianach tych niezwłocznie powiadamia się Komisję. Komisja przeprowadza ocenę zgłoszonych zmian w celu ustalenia, czy system w dalszym ciągu w wystarczający sposób uwzględnia kryteria zrównoważonego rozwoju, w odniesieniu do których został zatwierdzony.

Jeżeli zostanie jednoznacznie ustalone, że system nie wdrożył elementów uznanych za decydujące z punktu widzenia niniejszej decyzji i jeśli dojdzie do poważnego, strukturalnego naruszenia tych elementów, Komisja może uchylić niniejszą decyzję.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja pozostaje w mocy przez pięć lat.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 3 czerwca 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI**z dnia 3 czerwca 2014 r.****w sprawie zatwierdzenia systemu „KZR INiG” w odniesieniu do wykazania zgodności z kryteriami zrównoważonego rozwoju zgodnie z dyrektywami Parlamentu Europejskiego i Rady 98/70/WE oraz 2009/28/WE**

(2014/325/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniającą i w następstwie uchylającą dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 18 ust. 6,uwzględniając dyrektywę 98/70/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 1998 r. odnoszącą się do jakości benzyny i olejów napędowych oraz zmieniającą dyrektywę Rady 93/12/EWG ⁽²⁾, w szczególności jej art. 7c ust. 6,

po konsultacjach z Komitetem ds. Zrównoważonego Charakteru Biopaliw i Biopłynów,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dyrektywach 98/70/WE i 2009/28/WE określono kryteria zrównoważonego rozwoju w odniesieniu do biopaliw. Przepisy art. 7b i 7c oraz załącznika IV do dyrektywy 98/70/WE są podobne do przepisów art. 17 i 18 oraz załącznika V do dyrektywy 2009/28/WE.
- (2) W przypadku gdy biopaliwa i biopłyny mają zostać uwzględnione do celów, o których mowa w art. 17 ust. 1 lit. a), b) i c) dyrektywy 2009/28/WE, państwa członkowskie powinny zobowiązać podmioty gospodarcze do wykazania zgodności biopaliw i biopłynów z kryteriami zrównoważonego rozwoju określonymi w art. 17 ust. 2–5 dyrektywy 2009/28/WE.
- (3) W przypadku gdy podmiot gospodarczy przedstawia dowód lub dane uzyskane w ramach dobrowolnego systemu zatwierdzonego przez Komisję, państwo członkowskie nie powinno wymagać od dostawcy, w granicach objętych decyzją zatwierdzającą, przedstawiania dalszych dowodów zgodności z kryteriami zrównoważonego rozwoju.
- (4) Wniosek o uznanie, że system „KZR INiG” wykazuje zgodność partii biopaliw z kryteriami zrównoważonego rozwoju ustanowionymi w dyrektywie 98/70/WE i w dyrektywie 2009/28/WE został pierwotnie przedłożony Komisji dnia 17 lipca 2012 r. Wniosek dotyczący przyjętej wersji systemu został przedłożony w dniu 17 grudnia 2013 r. System obejmuje surowce uprawiane i zbierane w UE, jak również odpady i pozostałości z UE. System obejmuje cały łańcuch dostaw od produkcji surowców po dystrybucję biopaliw. Zatwierdzony system należy udostępnić w ramach platformy na rzecz przejrzystości ustanowionej dyrektywą 2009/28/WE.
- (5) W wyniku oceny systemu „KZR INiG” uznano, że spełnia on w stopniu wystarczającym kryteria zrównoważonego rozwoju określone w dyrektywie 98/70/WE i dyrektywie 2009/28/WE oraz że zastosowano w nim metodykę bilansu masy zgodnie z wymogami art. 7c ust. 1 dyrektywy 98/70/WE i art. 18 ust. 1 dyrektywy 2009/28/WE.
- (6) Ocena systemu „KZR INiG” wykazała, że spełnia on stosowne normy wiarygodności, przejrzystości i niezależności audytu, jak również wymogi dotyczące metodyki określone w załączniku IV do dyrektywy 98/70/WE i w załączniku V do dyrektywy 2009/28/WE.
- (7) System „KZR INiG” został oceniony w odniesieniu do prawodawstwa obowiązującego w momencie przyjęcia niniejszej decyzji wykonawczej Komisji. W przypadku istotnych zmian podstawy prawnej Komisja przeprowadzi ocenę systemu w celu ustalenia, czy w dalszym ciągu uwzględnia on odpowiednie kryteria zrównoważonego rozwoju, na podstawie których został zatwierdzony.
- (8) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ds. Zrównoważonego Charakteru Biopaliw i Biopłynów,

⁽¹⁾ Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 16.⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 28.12.1998, s. 58.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

System „KZR INiG” (zwany dalej „systemem”) przedłożony Komisji do zatwierdzenia w dniu 17 grudnia 2013 r. wykazuje, że partie biopaliwa spełniają kryteria zrównoważonego rozwoju określone w art. 17 ust. 3, 4 i 5 dyrektywy 2009/28/WE oraz w art. 7b ust. 3, 4 i 5 dyrektywy 98/70/WE.

System ten zawiera także dokładne dane do celów art. 17 ust. 2 dyrektywy 2009/28/WE oraz art. 7b ust. 2 dyrektywy 98/70/WE.

System może być wykorzystywany do celów wykazania zgodności z przepisami art. 7c ust. 1 dyrektywy 98/70/WE i art. 18 ust. 1 dyrektywy 2009/28/WE.

Artykuł 2

Gdyby po przyjęciu niniejszej decyzji zakres systemu uległ takim zmianom, które mogłyby mieć wpływ na przesłanki stanowiące podstawę niniejszej decyzji, o zmianach tych niezwłocznie powiadamia się Komisję. Komisja przeprowadza ocenę zgłoszonych zmian w celu ustalenia, czy system w dalszym ciągu w wystarczający sposób uwzględnia kryteria zrównoważonego rozwoju, w odniesieniu do których został zatwierdzony.

Jeżeli zostanie jednoznacznie ustalone, że system nie realizuje już zadań koniecznych z punktu widzenia niniejszej decyzji i jeśli dojdzie do poważnego, strukturalnego naruszenia koniecznych warunków, Komisja może uchylić niniejszą decyzję.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja pozostaje w mocy przez pięć lat.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 3 czerwca 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL